

Benvingut a esta sa casa.

Dir-li, abans que res, doncs, que el model d'intervenció, com se va pactar per part dels grups parlamentaris, és mitja hora d'intervenció, deu minuts per als grups parlamentaris, quinze minuts per a la seua segona intervenció, cinc minuts per a les rèpliques i, finalment, cinc minuts per a vosté, perquè acabe en les intervencions.

I, sense més, senyor conseller, té vosté la paraula per trenta minuts.

Compareixença del conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, per a informar sobre el Projecte de llei de pressupostos de La Generalitat per a l'exercici 2016 pel que fa a la seua conselleria

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president.

Il·lustres senyors i senyores diputats i diputades.

Em correspon l'honor, en esta compareixença d'exposició sistemàtica dels pressupostos de La Generalitat de 2016, de parlar en nom de Presidència, de l'àrea de presidència, a banda de la meua responsabilitat com a conseller d'una conselleria determinada, en este cas la d'Hisenda i Model Econòmic.

Per tant, en primer lloc, em referiré a les línies mestres del pressupost de Presidència. I, més enllà, ho faré respecte a la conselleria d'hisenda.

Pel que fa a la Presidència, per l'execució de les seues competències en 2016, la Presidència compta amb un pressupost de 240,6 milions d'euros, i una estructura pressupostària composta per sis serveis pressupostaris: sotssecretaria, gabinet del president, Secretaria Autònoma de Presidència, Secretaria Autònoma de Comunicació, Secretaria Autònoma de l'Agència Valenciana de Turisme i Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències.

Estos pressupostos no es poden comparar quantitativament, ni en termes generals, amb els pressupostos per a l'exercici 2015, ja que l'estructura d'esta àrea ha canviat considerablement en esta legislatura.

En els pressupostos de 2015, la secció 05 comprenia nou programes pressupostaris que corresponien a la secretaria d'agricultura, pesca, alimentació i aigua, junt amb el programa 711, que donava cobertura pressupostària a la subsecretaria d'agricultura.

Els pressupostos de la secció 05 per a 2016 mantenen, per dir-ho així, els programes pressupostaris clàssics de la Presidència, com són el programa d'anàlisi i polítiques públiques, el 111.40, i el de gabinet d'organització, 111.70. Figuren també els programes pressupostaris gestionats pels òrgans directius de la Secretaria Autònoma de Presidència, com són el d'administració local, 125.10, relacions externes, 112.40, organització territorial del Consell, 124.30, i secretaria del Consell, 112.20, junt amb el programa 126.20, per a l'assessorament i defensa en juí dels interessos de La Generalitat, que gestiona la direcció general de l'advocacia de La Generalitat.

Així mateix, integren la secció 05 els tres programes pressupostaris de la Secretaria Autònoma de Comunicació, que són: relacions informatives, 462.10; promoció institucional, 462.20; i consell assessor de Radiotelevisió Espanyola, 462.30. Per a estos tres programes, que podem considerar tradicionals en l'àrea de comunicació, s'afegix ara un de nou, anomenat «servei públic de radiotelevisió», amb una dotació de 29 milions d'euros.

Els altres programes pressupostaris que s'integren a la secció 05, com a conseqüència de la nova estructura de la Presidència en esta legislatura són: en primer lloc, els corresponents a l'Agència Valenciana de Seguretat i Resposta de les Emergències, es tracta del programa 221.10, d'emergències, protecció civil, prevenció i extinció d'incendis, amb una dotació de més de noranta milions d'euros, una miqueta més de noranta milions; el programa 222.10, de seguretat pública, policia de La Generalitat i policia local, dotat amb quasi 6,5 milions d'euros; i el programa 222.20, per a la formació a través de l'Ivaspe, amb un pressupost de més d'1,7 milions d'euros per a l'exercici 2016.

També s'inclou en la secció 05 el programa pressupostari 751, d'ordenació i promoció del turisme, amb una previsió de despesa per a 2016 de quasi setanta milions d'euros.

Tots estos programes de gestió pressupostària són sostinguts per un únic programa horitzontal de subsecretaria, el programa 121.20, d'alta direcció i serveis generals, tot i que la subsecretaria, com a centre directiu, assumix també la gestió pressupostària del programa 112.50, d'alt assessorament de ciència i tecnologia.

Per últim, s'ha d'assenyalar que a la secció 05 correspon també el pressupost de la Fundació Comunitat Valenciana-Regió Europea, que ascendeix a més de set-cents trenta-sis mil euros.

El pressupost de l'entitat de dret públic Agència Valenciana de Turisme, amb una dotació per a 2016 de més de trenta-huit milions d'euros. I esta xifra suposa el 55% del programa pressupostari 751.10, d'ordenació i promoció del turisme. Més del 55% del programa.

En conjunt, este programa té una disminució del 18,7, per raó de què, ¿per què disminueix este programa? Per raó de les menors dotacions en les ampliacions de capital de CACSA i Aerocas, que és el..., que estan ara imputats, com saben vostés, a turisme, perquè el president dels consells d'administració és el secretari autòmic de turisme.

Entre altres coses, esta Agència Valenciana de Turisme ha de donar suport a les empreses del sector; potenciar la promoció del turisme internacional; potenciar la inversió en municipis turístics; afavorir la desestacionalització del sector, potenciant, a l'hora, el turisme interior; incentivar la xarxa de centres de formació turística, on la inserció laboral es troba en taxes al voltant del 70%.

L'aeroport de Castelló, amb el pressupost que supera els nou milions d'euros, i són, com he dit, una significativa reducció respecte al pressupost de 2015, que va ser de 12 milions d'euros.

I la Ciutat de les Arts i les Ciències, amb un pressupost de més de cent setze milions, que representa menys de la meitat del pressupost inicial de l'exercici 2015.

D'esta manera, el pressupost consolidat de la secció 05 ascendeix a 404.804.000 euros, encara que d'esta xifra s'han de descomptar les transferències i compensacions internes, per valor de quasi seixanta-sis milions, fonamentalment del programa 751, d'ordenació i promoció turística, a l'Agència Valenciana de Turisme i a CACSA i aeroport de Castelló, en forma d'aportacions de capital, obtenint així un pressupost consolidat de 338.814.660 euros.

Les partides més significatives a destacar en els programes pressupostaris de la secció 05 són les següents:

Sotssecretaria. En primer lloc, s'incrementa significativament la dotació del programa alt assessorament en ciència i tecnologia. En concret, les transferències per al finançament de la Fundació Premis Rei Jaume I, s'incrementen en un 300%. El que es tracta és, en definitiva, de demostrar en xifres el compromís de La Generalitat amb l'organització dels premis Jaume I. En concret, el finançament de les despeses de personal i funcionament s'incrementa en 140.000

euros i la línia de subvenció per a la realització del programa anual d'assistència que presta la fundació, que rep 100.000 euros més que el passat exercici.

Pel que fa al programa pressupostari 121, alta direcció i serveis generals, compta amb la dotació necessària per a la coordinació i impuls de les polítiques sectorials, que són competència de la Presidència de La Generalitat. En concret, per a realitzar la gestió jurídica administrativa, pressupostària, econòmica i de personal dels òrgans directius de la Presidència de La Generalitat.

Respecte al pressupost inicial per a l'exercici 2015, el programa experimenta una variació de 5,79%. La qual cosa suposa, en termes absoluts, un increment de 446.360 euros. Este increment obeeix a les despeses de personal, que augmenten en 476.450 euros, poc més del 10%.

Per a entendre este increment, hem de tindre en compte que la Presidència integra, en la seua estructura, nous blocs de competències assumides en esta legislatura: estudis d'innovació, amb la creació del Consell Valencià d'Innovació com a pas previ d'una futura agència valenciana d'innovació; turisme, a través de l'Agència Valenciana de Turisme i de la Direcció General de Turisme, amb els seus òrgans de gestió territorial desconcentrada, que depenen orgànicament del subsecretaria; interior, protecció civil, gestió de la unitat del Cos Nacional de la Policia adscrita a la Comunitat Valenciana i gestió de les competències en matèria de situacions d'emergència, així com les competències en matèria d'extinció d'incendis, a través de l'Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències, també amb òrgans de gestió territorial desconcentrada, dependents orgànicament de la subsecretaria.

En segon lloc, s'ha de destacar el programa 111.70, gabinet d'organització. Conté una línia nova, denominada pla de recuperació de la imatge de la Comunitat Valenciana, amb una dotació d'un milió d'euros. Esta línia de finançament es destinarà a donar suport a accions que contribuïsquen a normalitzar la imatge de La Generalitat, que ha patit, en els últims anys, un procés de devaluació que ens perjudica a tots, com a ciutadans i ciutadanes, i també, especialment, a les empreses valencianes que han de lluitar contra una imatge de marca deteriorada pels casos de corrupció.

Altra de les línies significatives que cal destacar és la que figura en este mateix programa i amb una dotació de 600.000 euros, anomenada «beques Presidència de La Generalitat», que tindrà per destinataris a titulats universitaris de la Comunitat Valenciana o vinculats a la nostra comunitat que desitgen millorar la seua formació. Es tracta, en definitiva, d'oferir oportunitats al talent, d'impulsar la carrera acadèmica investigadora de les titulades i titulats universitaris valencians, però amb el compromís que s'articularà a través de la corresponent convocatòria que el talent i l'excel·lència retornen, d'alguna manera, a la Comunitat Valenciana.

Pel que fa al programa 125.10, d'administració local, s'ha de destacar la recuperació de la línia destinada al foment i manteniment de l'associacionisme local, amb una dotació de 600.000 euros. Esta línia de subvenció es va eliminar dels pressupostos de La Generalitat en l'exercici 2013. Quan es va produir l'última convocatòria, en l'any 2012, tenia un import global de 216.800 euros.

La recuperació d'esta convocatòria d'ajudes en els pressupostos de 2016 permetrà sostenir econòmicament les despeses de funcionament de l'associacionisme local, en concret de les cent seixanta mancomunitats que existixen a la Comunitat Valenciana i que ofereixen serveis d'assistència social, recollida i tractament de fem, abastiment i depuració d'aigües o promoció turística.

Les mancomunitats, com a expressió del dret d'associació dels municipis directament vinculats al principi d'au-

tonomia local, es consideren essencials per a la prestació dels serveis municipals. Constituïxen un instrument de gran utilitat per a garantir als ciutadans una qualitat més elevada en la prestació dels serveis municipals, especialment quan es tracta de municipis menuts o en aquells casos de serveis de complexitat tècnica o d'un cost econòmic superior.

A més, en el mateix programa d'administració local, ha augmentat significativament la línia de subvenció anomenada «fons de cohesió territorial», que s'incrementa en quasi quatre milions d'euros. Estem parlant d'una línia d'ajudes que comptarà en 2016 amb un total de 5 milions d'euros destinats al sosteniment de les despeses corrents dels ajuntaments de la comunitat que, amb la seua activitat diària, permeten mantenir viva una administració de proximitat acostada a la ciutadania. Amb aquets fons es pretén pal·liar la difícil situació econòmica que han patit els ajuntaments de la Comunitat Valenciana durant els últims anys, en els quals el govern anterior, tant des del govern de la nació com de l'autonòmic, han destinat un escàs finançament a pal·liar els desequilibris territorials existents entre aquests.

Es considera prioritària la implantació de polítiques públiques destinades a solucionar les dificultats econòmiques que sofríxen els ajuntaments menuts i garantir així la prestació de serveis públics essencials als ciutadans. Per això, amb aquest fons de cohesió territorial, que ha passat d'1.139.000 a 5.000.000 en l'any 2016, es pretén complir dos principis fonamentals, com són el de la solidaritat i el de l'equilibri territorial.

Pel que fa al programa 112.40, denominat relacions externes, la seua gestió correspon a la Direcció General de Relacions amb la Unió Europea i l'Estat, a fi d'exercir les funcions assignades en matèria de relacions del Consell amb els organismes de la Unió Europea i organitzacions interregionals i internacionals, les funcions de la delegació de la Comunitat Valenciana a Brussel·les i les relacions amb l'administració general de l'estat i comunitats autònomes.

L'objectiu d'este programa és triple: facilitar i impulsar l'acció coordinada del Consell en l'àmbit exterior i amb la Unió Europea; enfortir el *lobby* i la protecció exterior de la Comunitat Valenciana, una projecció que hem de reforçar amb la presència i la veu de la Comunitat Valenciana en els fòrums europeus i internacionals i el seu prestigi i imatge amb l'àmbit exterior, especialment a través de l'oficina de Brussel·les; potenciació de les relacions del Consell i la seua administració amb l'administració de l'estat i la de les comunitats autònomes.

Respecte al pressupost inicial per a l'exercici 2015, el projecte de pressupost proposa un increment de 9,21, repartits en els capítols següents:

En el capítol I, amb la finalitat de reforçar el personal dedicat al seguiment de les polítiques i *lobby* davant les institucions europees, prioritat política en la present legislatura i que ha de comptar, per tant, amb mitjans suficients.

En el capítol IV, incrementant-se el pressupost destinat a beques de formació pràctica en assumptes europeus i d'acció exterior, a fi d'oferir als nostres joves una experiència en este àmbit i promoció a mitja termini de l'existència de valencians experts en assumptes europeus.

Pel que fa a la Secretaria Autonòmica de Comunicació, com ja s'ha apuntat abans, la principal novetat és que s'afegeix un nou programa, servici públic de radiotelevisió, amb una dotació de 29 milions d'euros, que es destinarà al finançament d'una radiotelevisió pública valenciana, d'acord amb el model que resulte del procés de debat i aprovació, al si de les Corts Valencianes, de la futura llei del servei públic de Radiotelevisió Valenciana.

Per últim, en el projecte de pressupost de La Generalitat per a 2016 es destinen a l'àrea competencial de la Direcció

General de l'Agència de Seguretat i Resposta a les Emergències un total de 98,7 milions d'euros, el que representa un increment superior al 20% sobre la quantitat consignada en l'exercici 2015. I és un clar un exemple de l'aposta decidida del Consell per reforçar l'àrea d'emergències i seguretat.

Els pressupostos de l'agència s'agrupen en tres grans àrees: Ivaspe, seguretat i emergències.

El pressupost d'Ivaspe, programa 222, s'incrementa en un 9,7, el que permetrà millorar el pla formatiu i reforçar la qualitat del professorat, amb una millora en l'oferta educativa.

En l'àrea de seguretat, programa 222.10, es produeixen increments en totes les partides, assegurant també una millora en els complements que percep la unitat adscrita de la policia. Finalment, en emergències, es produeix un increment d'un 21%, la qual cosa va a permetre posar en marxa tres noves brigades d'emergència amb caràcter anual, així com atendre demandes de millora d'equipament i durada de les brigades de curta, incloent-se també un increment molt necessari en la partida destinada a bases aèries, que veu duplicada la seua consignació.

Amb el seu permís, senyories, passe a exposar les línies pressupostàries de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic. La Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic té un primer objectiu polític bàsic: aconseguir un millor finançament per a la Comunitat Valenciana, per tal que La Generalitat pugui ser un instrument útil per a fer possible un nivell de serveis bàsics per als valencians, equiparable a la resta dels espanyols, i per a poder complir un paper eficaç en l'impuls del canvi de model que necessita per a enfortir la nostra economia. El pressupost per a 2016 dona cobertura a la persecució d'estos dos objectius, així com a tractar de multiplicar els recursos amb la captació de fons addicionals estatals i europeus disponibles, mitjançant fórmules de cofinançament.

El segon objectiu polític és la millora de l'eficiència en el funcionament de l'administració de la mateixa Generalitat. Per aconseguir aquest objectiu, el projecte de pressupost incidix en tres línies: d'un costat, la informatització de l'administració per a la qual cosa creix de manera molt important el pressupost de la Direcció General de Tecnologies de la Informació, la qual gestiona tot el sistema informàtic de La Generalitat, excepte el corresponent als hospitals de la Conselleria de Sanitat.

D'altre costat, les actuacions en matèria de sector públic i patrimoni, on cal una reflexió sobre el paper de les empreses i entitats públiques, dur a terme el tancament d'entitats sobre les quals hi ha un manament legal de fer-ho i escometre tasques pendents, com ara la realització d'un inventari exhaustiu del patrimoni de La Generalitat.

Finalment cal igualment actuar en matèria de tributs, fent previsions realistes, enfront del que ha ocorregut en anys anteriors, on mai es complien les xifres previstes. Així mateix, en 2016 es posarà en marxa l'Institut Valencià d'Administració Tributària, previst al nostre Estatut, i que serà l'embrió de la futura Agència Tributària Valenciana, per a millorar la gestió de la recaptació de tributs de La Generalitat i de les administracions locals, mitjançant les figures jurídiques de coordinació que facen falta.

Les competències de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic comprén totes aquelles en matèria d'hisenda, model econòmic i finançament, sector públic instrumental de La Generalitat, excepte els seus organismes autònoms i els consorcis sanitaris adscrits a aquesta, patrimoni, projectes i fons europeus, tecnologia de la informació i comunicació de l'administració, com vostés saben molt bé. Exerceix en estes àrees les màximes competències que legalment té atribuïdes, i s'estructura en tres nivells orgànics: òrgan superior, nivell directiu i administratiu.

Respecte a les línies mestres de cada secretaria autonòmica correspon: a la Secretaria Autonòmica de Model Econòmic i Finançament, exercir les facultats inherents al sector o activitat de la competència que té encomanada en matèria d'impuls de la reforma del sector públic de La Generalitat, model econòmic i finançament de la Comunitat Valenciana. Projectes i fons europeus. Patrimoni de La Generalitat. Impulsar i coordinar la consecució i execució de programes i projectes que exercixquen els centres directius sota la seua dependència, controlant i supervisant els terminis i objectius que ens calen aplicar. I qualsevol altres que li atribuïxca la legislació vigent. Cal destacar que depén d'esta secretaria la Direcció General del Sector Públic, Model Econòmic i Patrimoni, així com la Direcció General de Finançament i Fons Europeus.

A la Secretaria Autonòmica d'Hisenda li correspon exercir les facultats inherents al sector o activitat de la competència que té encomanada en matèria de política pressupostària, tributària, despesa pública, gestió de tresoreria, modernització de l'administració, així com aquelles que en deriven en matèria de joc. Per tant, li correspon impulsar i coordinar la consecució i execució de programes i projectes que exercixquen els centres directius, sota la seua dependència, i qualsevol altres que li atribuïxca la legislació vigent. D'esta secretaria autonòmica depenen els centres directius de la Direcció General de Pressupostos, la Direcció General de Tributs i Jocs i la Direcció General de Tecnologia de la Informació i les Comunicacions, en la qual posaré l'accent més endavant.

Esta conselleria pretén donar importància a un nivell d'estructura horitzontal en tots els departaments que es puguen regir per criteris d'eficiència, eficàcia i optimització de recursos. És molt important que totes les parts de l'organització se senten implicades en el projecte, el qual resulta titànic davant els reptes que tenim. D'altra banda, el treball en l'equip dels diferents departaments ha de sumar sinergies positives, per tal d'aconseguir un resultat encara més satisfactori. Perquè tota aquesta tasca ha de contribuir en última instància a millorar el desenvolupament del treball en el govern de La Generalitat i millorar així les constants vitals de la Comunitat Valenciana, avui encara minvades pel que ha passat en els anys anteriors.

Les partides pressupostàries més rellevants són les següents: el pressupost consolidat de la conselleria recorde que preveu un augment del 4,3 respecte al 2015, arribant a 246 milions d'euros, l'increment menor de totes les conselleries de La Generalitat. Este increment es dona per l'increment de l'1% de la despesa en salaris, per la nova dotació en la Direcció General de Tecnologies de la Informació i les Comunicacions, donada també la seua transversalitat que afecta altres conselleries, com també les noves competències en model econòmic. Estalviem 1,6 en compra de béns corrents i despeses funcionals respecte a l'exercici anterior, i pel contrari les transferències corrents augmenten un 11% respecte al 2015, xifrant-se en 44,6 milions d'euros.

En un altre ordre de coses, el programa pressupostari 421.90, d'innovació tecnològica educativa, té un increment pressupostari significatiu, concretament un 90% respecte a l'any anterior, xifrant-se en 18,6 milions d'euros. Amb aquesta dada es deixa palés l'esforç i el compromís que es fa en matèria de tecnologia de la informació i la comunicació, per tal de millorar el sistema educatiu valencià, optimitzant els recursos públics d'aquest, com també les diferents conselleries, excepte, com he dit adés, la part assistencial de sanitat. Les seues principals línies d'actuació per assolir l'objectiu són: millorar i mantindre la distribució de Lliurex, creant utilitats específiques per a la comunitat educativa. Estendre en els centres educatius el programa per a la gestió de cen-

tres ITACA. Simplificar i informatitzar els procediments de la gestió educativa, tendint a l'eliminació gradual del paper. Proporcionar assistència tècnica en equipament i aplicacions als centres educatius. Millorar la comunicació i informació entre centres educatius, docents, famílies i alumnat de les TIC. Fomentar l'ús de les TIC en el procés d'ensenyament-aprenentatge. Gestionar, ampliar i millorar l'equipament TIC en els centres educatius públics de la comunitat. Millorar i mantindre el portal educatiu valencià i l'*e-learning* de la Comunitat Valenciana. Publicar i difondre recursos educatius digitals lliures per a la comunitat educativa. Crear i difondre materials formatius en l'ús de les tecnologies de la informació per als centres educatius de La Generalitat. Distribuir i gestionar les necessitats TIC per a la impartició de la formació professional.

Igualment important és el programa pressupostari 121.60, dels sistemes d'informació, que representa un 37,1% del total del pressupost de la conselleria, amb 91,4 milions d'euros. L'objectiu bàsic d'este programa és incorporar les TIC a tots els àmbits de l'actuació administrativa, afavorir el canvi de model productiu, fomentar l'activitat entre les empreses del sector TIC, incrementar les capacitats de detecció i resposta davant les ciberamenaces. Les seues principals línies d'actuació per assolir l'objectiu són: implantar i mantindre i desenvolupar un model de gestió centralitzada i de govern TIC. Implantar, mantindre i desenvolupar tecnologies per a millorar l'eficiència en TIC. Implantar i mantindre i desenvolupar sistemes d'informació en tots els àmbits de l'actuació administrativa i en la presentació dels serveis públics. Impulsar l'administració electrònica. Facilitar les relacions electròniques amb l'administració. Facilitar l'aliança entre el teixit empresarial de la comunitat del sector TIC, perquè puguen oferir els serveis TIC que necessita La Generalitat. Impulsar en la Comunitat Valenciana la creació d'un viver d'empreses especialitzades en tecnologies obertes. Fomentar la col·laboració entre les universitats, instituts tecnològics, empreses i altres administracions públiques en matèria de ciberseguretat.

També creix de manera important el programa 613.10, de tributs de La Generalitat i joc, que representa un 19,2% del total, amb una dotació de 47,4 milions d'euros. L'objectiu bàsic és millorar el control de l'execució de tots els ingressos per tributs, taxes i preus públics. Les seues principals línies d'actuació per assolir l'objectiu van adreçades a millorar la gestió per tal d'aconseguir un nivell més elevat de recaptació amb menys càrrega burocràtica per a l'administració i per als ciutadans.

Estos són els aspectes més significatius respecte al pressupost de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic. Malgrat tot, no volia deixar passar la meua intervenció sense tornar a fer una reivindicació del nou finançament valencià, pilar fonamental dels objectius d'esta conselleria. Els valencians i les valencianes ja no podem estar més sotmesos a la dictadura de l'infrafinançament. Diverses qüestions derivades del nostre sucursalisme i de la nostra invisibilitat històrica ens han dut a un desequilibri estructural en matèria de finançament, posant en perill el nostre autogovern, i maltractant, entre altres coses, el model econòmic valencià i el nostre nivell de benestar. Volem trencar amb el tràgic i maliciós paradigma de tindre una balança fiscal negativa en un tram de renda per càpita inferior a la mitjana.

Exigim i reivindicuem que es complisca el principi de solidaritat, reclamant un finançament almenys situat en la mitjana estatal, per la qual cosa cal un nou sistema de finançament. Els 1.300 milions d'euros que tancaran la quadratura del cercle no són cap mena d'ingrés de naturalesa fictícia. Són la reivindicació i la reclamació d'un nou *status quo*, el qual ha de convergir necessàriament envers uns criteris

d'equitat que trenquen amb la injustícia que patim actualment en matèria de finançament.

A més, vull mostrar el meu rebuig, com ja he fet altres voltes, al mecanisme de correcció pressupostària que significa els FLA. La Comunitat Valenciana no pot assumir més deute. No necessitem més crèdit. Volem transferències i liquiditat per a poder estabilitzar les nostres institucions i gestionar de manera més eficient el present i el futur de la nostra comunitat. Amb el nostre autogovern no es juga. Ens va costar sang, suor i llàgrimes aconseguir-ho. És per això que fem palesa aquesta reivindicació, pel compromís amb el nostre autogovern, pilar fonamental de la convivència entre els valencians. Perquè, no ens oblidem, és l'estat qui ha de complir la solidaritat interregional, fins ara pervertida. No som nosaltres els que fem jocs d'artifici.

Així mateix, m'agradaria posar també l'accent en qüestions que afecten la conselleria i que tenen més a veure amb part del model econòmic. Em referixc al sector públic i patrimoni. Aquests elements han de servir de corretja transmissora per a dinamitzar i donar suport a l'economia valenciana en la mesura que es puga. D'una banda, s'han de posar tots els esforços en millorar l'eficiència del teixit empresarial públic, assolint un full de ruta que servisca per a optimitzar el seu funcionament, ajudant en última instància el sector empresarial privat. I, d'altra banda, es fa necessària una nova reordenació del patrimoni de la Generalitat valenciana, donat el fracàs en l'intent de venda dels actius immobiliaris que pose de relleu. Al capdavant, resulta evident la importància d'estos factors que formen part del patrimoni valencià i que en el passat han tingut un comportament massa erràtic i ineficient.

I això és tot, senyories, estic a la seua disposició per a contestar les preguntes que vullguen.

El senyor president:

Molt bé. Moltes gràcies, senyor conseller.

I per a substanciar la primera de les intervencions per part dels grups parlamentaris, senyor David Torres, pel Grup Parlamentari Podem, té la paraula per deu minuts.

El senyor Torres García:

Gràcies, president.

Honorable conseller, gràcies per l'exposició que ens ha fet especialment de la conselleria de Presidència, de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic. Però també pel repàs que ha fet sobre... Sobretot també felicitar-lo per la consecució d'aquests pressupostos que imagine que no haurà segut fàcil l'elaboració d'aquests, perquè sabem que era responsabilitat de la seua conselleria l'elaboració d'aquests.

A mi m'agradaria aprofitar, ja que esta és l'última compareixença, per a fer reflexions també de caràcter general, sobretot entenenet –como he dit– que esta ha segut la conselleria que ha tingut la tasca sobretot de coordinar els treballs per a quadrar aquests pressupostos. I m'agradaria reflexionar que per a nosaltres són els primers pressupostos que treballlem com a parlamentaris, però per sort la majoria dels parlamentaris de Podem que estem en aquesta cambra ja venim de sectors on anualment fèiem ja aquesta revisió. Per tant, no és una tasca nova per a molts de nosaltres.

El problema era que sempre nosaltres ho fèiem amb una actitud molt proactiva des de les organitzacions, o col·lectius, dels mateixos sectors on nosaltres treballàvem, sempre amb una actitud molt proactiva. Nosaltres fèiem demandes, recomanacions, donant compte als responsables de l'elaboració dels pressupostos per a participar i ajudar a

definir les polítiques que anaven a marcar cada legislatura, i de com afectarien l'economia i la societat valenciana les retallades, no invertir en polítiques socials, no ficar fre a la corrupció, fins i tot intentar amagar-la i fer totes les argücies legals per a no fer pagar i defensar els que estafaven els valencians i les valencianes.

El problema és que, per més que els avisàvem i per més que insistíem i els portàvem propostes, mai ens escoltaven, mai ens feren cas i, la veritat, no ho fèiem per a fotre. Nosaltres ho fèiem amb una intenció de ser constructius i d'aportar l'experiència i el coneixement de gent i de col·lectius que tenien experiència en el desenvolupament. Però, per desgràcia, com he dit, no ens escoltaven.

De fet, jo recorde inclús al 2006, quan fa deu anys ara mateixa, en la campanya «Pobresa zero», recollírem més de setanta-sis mil signatures, només per demanar-li al president de La Generalitat en aquells moments, que era el senyor Camps, que ens concedira una reunió només per parlar dels pressupostos i per als temes que afectaven la pobresa. Però malauradament es va negar continuament a donar-mos eixa reunió i va donar l'esquena a eixos setanta-sis mil valencians i valencianes dels quals ell també era el president. I això, el problema és que eixa actitud dels anteriors governs ha segut una actitud que nosaltres considerem prepotent, en la qual no han volgut escoltar-nos, però, bé. Per sort ara tenim una oportunitat nova, esperem que aquest nou Consell sí que escolte també les veus que vénen des de fora, des de col·lectius, des dels sectors productius, no només d'uns sinó de tots, i que escolten la pluralitat de la gent.

I, per la nostra part, no desaprofitarem l'oportunitat que tenim ara de poder reflexionar conjuntament sobre aquests pressupostos i, sobretot, perquè incidisquen en el que són el que per a nosaltres és el més important, i és que siguen uns pressupostos amb un clar caràcter social.

En termes generals, nosaltres considerem que els pressupostos sí que van en la línia del que signarem en l'Acord del Botànic i amb la societat civil, i no ens agrada, ¿no?, que critiquen algunes de les coses d'aquest pacte del botànic, inclús quan amb certa sorna, ¿no?, es referixen al rescat de les persones i a estes coses, sobretot perquè eixe pacte del botànic va ser signat per la societat civil i cada vegada que el critiquen no estan criticant ni el PSPV, ni Compromís, ni Podem, sinó que també estan criticant eixa societat civil que reclamava que ficàrem en la centraleta de les polítiques a les persones.

I per tant, bé, agraïm aquests pressupostos, que no són els pressupostos que ens agraden –ja li ho avancem–, que nosaltres possiblement haguérem sigut un poquet més ambiciosos i, bé, ara s'obriran els períodes d'esmenes i de poder treballar conjuntament per a poder –crec– entre tots millorar-los.

Però sí que deixar clar que, bé, no podem repetir el que ha passat durant aquests anys, almenys nosaltres no anem a permetre-ho, i entenem que és un treball a consolidar durant la resta dels anys i, ¡clar!, entenem que els pressupostos estan com estan i bé.

També pensem què podríem haver fet, ¿no?, amb aquests pressupostos si no haguérem tingut eixos 12.500 milions –que ja denunciava l'altra dia– que ens ha costat la corrupció, o els 700 milions que també reflectien des del Grup Parlamentari Podem que costa la falta de transparència en les contractacions públiques, un element en el que haurem de treballar perquè és un element on podem millorar i d'on podem traure molts recursos.

I, bé, imaginem també què es podria fer si no tinguérem un pes de 4.000 milions de servei del deute sent la tercera conselleria, quan qualsevol política social hauria d'estar per davant.

En tot cas, bé, nosaltres hem revisat detingudament els pressupostos, tenim alguns dubtes que ja els hem anat plan-

teuant als diferents consellers i conselleres que han passat per aquesta comissió, i estem treballant ja amb diferents col·lectius, organitzacions per donar-los encara un caràcter més social, entenguent les limitacions, evidentment.

Però per a nosaltres és fonamental que aquests pressupostos –que ja tenen eixe caràcter social, no ho neguem– siguen uns pressupostos que suposen l'inici d'un canvi de paradigma on la sanitat, l'educació, les polítiques socials i la recuperació econòmica basada en la igualtat i l'equidistribució de la riquesa siguen la seva característica principal.

Però entrant en els pressupostos, ja que el temps és limitat, concretament en aquestes dues conselleries n'hi ha diverses qüestions que ens agradaria destacar.

En primer lloc, m'agradaria parlar de la conselleria d'hisenda, on n'hi ha una element que em sembla fonamental, ¿no?, en la recerca d'aquesta eficiència en l'administració pública, com són la central de compres i la junta superior de contractació administrativa, les quals especialment, bé, la primera rebrà un impuls important gràcies al desenvolupament de l'eina de compra però que pensem que no hem aconseguit l'objectiu fonamental com era el d'aconseguir estalviar, aconseguir estalvis en la contractació pública. De fet, l'altre dia denunciàvem sobrecostos en la compra de materials en educació d'un 60%; en les residències d'un 25% en la compra de medicines, tal com ens denunciaren alguns col·lectius.

Pensem que els pressupostos en aquesta qüestió tan fonamental possiblement indiquen una línia continuista i és una eina fonamental que hem de reforçar.

Important també el programa de sistemes d'informació amb 25 milions en inversions reals, però destaquen 45 milions en treballs realitzats per altres empreses i professionals que ens agradaria saber si ens pot donar més informació sobre aquesta qüestió i si ens ho poguera desglossar un poquet més.

En general, trobem una inversió important, tot cal dir-ho, en equips i material informàtic que són necessaris per a modernitzar una administració pública que ha de donar un servei adequat a les persones, una administració pública que algú se l'ha de creure, evidentment, ja que alguns l'han degradat fins a nivells màxims i altres pretenen encara reduir-la més carregant-se la conselleria inclús de transparència –com han dit en diverses ocasions els companys de Ciutadans–, com si no fóra important per a ells però, clar, és que l'administració pública u se l'ha de creure.

És cert que una part important del patrimoni anirà a la reforma de l'edifici del carrer Micalet però es reduïx en una part important el pressupost d'aquest programa.

I quant a fons europeus, vegem al llarg de pressupost una part important de cofinançament, però creguem més important en aquests moments i necessari un reforçament dels recursos humans. I ahí li preguntariem si creuen vostés que seran suficients els recursos destinats a fons europeus, sobretot pel que fa a recursos humans i, en concret, què pensa de l'antena per al programa ENPI que teníem ací, a València, si considera que la inversió en aquesta antena ha donat els rèdits adequats. A nosaltres ens sembla que no vegent la quantitat de projectes que s'han aprovat, que són –si no m'enganye–, no passaven de dos en els anys que hem tingut l'antena ací.

I quant a l'Institut Valencià de Finances, destaquem les línies a microcrèdits per a pimes, emprenedors, persones vulnerables, a càrrec del programa Feder, però notem a faltar l'economia social. És de veres que dintre de les pimes podríem incloure ahí l'economia social però pensem que el cooperativisme en l'economia social té substantivitat pròpia suficient com perquè siga destacada.

Quant a la conselleria de presidència, bé, ja feia referència al programa ENPI i, bé, estem d'enhonorabona; per una part

pel fons de cohesió territorial –que ens acaba de comentar–, que ja va ser anunciat per Blasco al 2010 i que, al final, el Partit Popular mai va ficar en marxa i que realment serà un fons que, a pesar de com sembla de reduït, serà important per al reforçament del municipalisme.

Quant al turisme, continuem assumint uns costos elevats del sector instrumental, especialment de CACSA amb 27 milions, i no vegem cap novetat en el pressupost cap a un nou model turístic en si mateix on tot siga sol i platja, un model que –crec– tots estarem d'acord que necessita una reconversió i obrir-se cap a altres zones públiques.

Acabant, bé –ja li ho anunciàvem–, no són els pressupostos que nosaltres desitjàvem, jo crec que tampoc són els que vosté (*rient*) desitjava, però sí que és de veres que tenen un important caràcter social, es veuen els canvis de prioritats, es veu una clara orientació cap a les persones i, per tant, pensem que han fet un bon treball però que encara hem d'incidir en algunes qüestions més concretes.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Torres.

Per part el Grup Parlamentari Ciutadans, té la paraula el molt il·lustre diputat senyor David de Miguel.

El senyor De Miguel Martínez:

Buenas tardes, señor presidente.

Gracias, *conseller*.

En primer lugar, le vamos a transmitir desde el Grupo de Ciudadanos una valoración así, en conjunto, de los presupuestos ya que ha sido su *conselleria* y su equipo el que los ha plasmado –digamos.

Entonces, a ver, ustedes insisten en que es un presupuesto realista y desde Ciudadanos coincidimos con usted en que en alguna de las partidas de gastos sí que se podía hablar de realismo.

Es de valorar que se hayan incrementado las partidas sociales en sanidad, en educación y en dependencia, lo cual ya es un claro cambio de signo, un cambio en las prioridades, puesto que son las partidas que afectan de forma más directa a los ciudadanos y, además, son las que mayor parte del presupuesto consumen.

Es de valorar, también, que hayan, si no hechas reales de verdad, sí que aproximadas a la realidad partidas como las de las prestaciones farmacéuticas y la asistencia sanitaria concertada acabando así con las costumbres de infravalorarlas –digamos– para que luego, al final, acabaran aflorando igualmente.

Y es cierto, sin embargo, –por acabar con el realismo– que echamos en falta pues una mayor inversión, por ejemplo, en I+D+I, que es verdad que se ha incrementado notablemente respecto a los últimos presupuestos pero consideramos que hay que apostar o sería deseable apostar muchísimo más por el I+D+I, por la creación de empleo, por la creación de empresas y por recuperar, en parte, el tejido económico industrial de la comunidad.

Es cierto, también, que echamos en falta mayor inversión en infraestructuras, no porque queramos grandes infraestructuras ni queramos obras faraónicas sino porque queda mucho todavía en materia de vertebración del territorio. Hay zonas de la comunidad, como son las zonas de interior que están sistemáticamente olvidadas por todos los gobiernos nacionales, autonómicos y demás, por éste parece que también porque... Y las infraestructuras del interior, si bien es cierto que en el interior de Valencia, que si es ya en Alicante a lo mejor no aportan en cuanto a población o en cuanto a riqueza al PIB regional, o prácticamente no aportan nada, pero

es verdad que la rentabilidad social de esas infraestructuras pues supera y deja en un segundo plano a la rentabilidad económica. (*Soroll de papers*)

Nosotros entendemos que ustedes con toda la buena intención han tenido mucha prisa por dismantelar el entramado político institucional y presupuestario de los últimos veinte años, y en parte –insisto– valoramos el cambio producido en cuanto a las prioridades que están demostrando en el gasto. Pero las prisas no suelen ser buenas, no suelen acabar bien.

Las prisas por configurar un presupuesto justo que ponga fin a las desigualdades sociales entre los valencianos y que pongan en el valor que merecen a los servicios públicos pues pueden llevar a que si no sale bien o (*rient*), bueno, puede llevar a que seguramente no saldrá bien porque en este caso las prisas consideramos que se van a traducir en incumplimientos, en impagos y, seguramente, en más deuda.

Porque, al igual que le decía que compartimos con usted el realismo de las cuentas en cuanto al gasto, no estamos tan de acuerdo en el realismo que ustedes han intentado transmitir en cuanto a los ingresos. Porque la previsión de ingresos que hacen, y sobre todo los famosos 1.300 millones de euros que están por ahí, que se supone que los tendremos, y seguramente los tendremos, y se solucionará, y se cumplirá con el déficit, pero ¿y si no?, ¿si no aparecen los 1.300 millones de euros? Porque el otro día, por ejemplo, el señor Puig, en Madrid, cuando se reunió con el presidente Rajoy, sí, le prometió que el FLA, el tal, el cual, pero, bueno, que el señor Rajoy prometa algo cuando está a un mes de las elecciones pues es como si, no sé, se lo prometo yo, y digo: tranquilos, que al año que viene 5.000 millones de euros.

Entonces, somos conscientes de que el presupuesto pues había que cuadrarlo y que había que recurrir a lo que fuera, pero consideramos que están cayendo en ciertos errores que en el pasado han estado criticando.

Sabemos que el estado de las cuentas de La Generalitat están como están, y en eso estamos todos de acuerdo y sabemos cuál es el principal problema, que es la infrafinanciación. Y tampoco quisiera tampoco entrar otra vez en la reivindicación y demás porque sabemos que ese problema está ahí, ese problema debemos intentar entre todos solucionarlo y esperemos que se solucione lo antes posible. Pero mientras no se solucione, inevitablemente acabaremos recurriendo a la doble estafa –que le gusta decir a usted– que es el FLA, el fondo de liquidez autonómica, y esto, al final –como usted bien dice–, es una doble estafa porque es un crédito y encima es una deuda pues ¿qué conlleva?, más endeudamiento para nuestra comunidad.

En cuanto a las partidas concretas de hacienda, de su *conselleria*, pues sí que es verdad que sí que son realistas en cuanto, por ejemplo, en materia de la enajenación de los activos inmobiliarios, que no tenía sentido lo que se hacía hasta ahora y ustedes sí que (*rient*) en eso han sido muy realistas, al igual que en materia de tasas adecuando las previsiones a lo que es la realidad de recaudación de tasas, incluso admitiendo el descenso de recaudación que se podía producir.

Pero es cierto que todos los estudios y los datos estadísticos confirman que estamos en un proceso de recuperación económica muy lenta y que no todos perciben, no toda la ciudadanía percibe, pero es así, nos estamos recuperando poco a poco.

Y, por tanto, ustedes, ya que por ejemplo consideran, reconocen, y así se refleja que los impuestos directos se van a reducir como consecuencia de la rebaja del IRPF, del gobierno central –entendiendo–, a pesar de que se vaya a incrementar la recaudación por parte de la subida del impuesto de patrimonio, consideramos que habría sido más valiente

aplicar medidas fiscales de estímulo con las que incrementar la renta de los ciudadanos y las empresas para así traducirlo en un aumento de la recaudación vía impuestos indirectos al estimularse esta actividad y contribuir a que la recuperación, esta tan lenta que estamos teniendo, pues se afanzara y se sostuviera en los próximos ejercicios.

Le transmito también la satisfacción por la disminución del gasto en el sector público instrumental, en ese pozo sin fondo que se había convertido y que parecía que era inagotable, pero queda mucho todavía por hacer y consideramos que tienen margen para reducir gastos en ese sector, en estas empresas y fundaciones públicas, que algunas de ellas tienen competencias que podrían ser asumidas por todas las *consellerias* y están incurriendo en una duplicidad, tienen margen para reducir gasto político en órganos estatutarios, que, sin embargo, no solo se ha reducido, sino que en algunas partidas se ha aumentado y, también, es verdad que han demostrado realismo a la hora de priorizar el gasto público, pero, sin embargo, consideramos que se podría aplicar más eficiencia en este gasto.

Sí que es verdad que el aumento, que todos creo que estamos de acuerdo, en las partidas de la dirección general de tecnologías de la información contribuirán a una mejora en la eficiencia de los procesos, en la rebaja en los costes, si bien a corto plazo, porque..., pero a medio y largo plazo es deseable que sí.

Y también habría que ser eficiente en los ingresos. Usted sabe que coincidimos en que hay que combatir el fraude, que hay que dotar de medios suficientes a la administración tributaria para acabar con algo tan injusto e insolidario como es el fraude fiscal, pero esperemos que este aumento de la dotación de medios técnicos y humanos para el instituto valenciano de tributos..., no sé cómo es posible aumento en la recaudación que se derivaría de la inspección de los tributos, esperemos que sea..., se dote de medios, pero de una forma ordenada, digamos.

Y pasando a presidencia, a la parte que nos ha expuesto de presidencia, nos llama la atención el plan de recuperación de la imagen de la Comunidad Valenciana que, dotado con un millón de euros, si bien no es mucho en el conjunto del presupuesto, si que es verdad que nos llama la atención que tener que invertir un millón de euros en algo que se supone..., que la recuperación de la imagen, pues con nuevas formas de actuar o con una forma de gobierno correcto, no sería necesario, pero, en fin, ya le digo, tampoco es una cantidad excesiva.

Valoramos también el incremento hasta cinco millones de euros del fondo de cohesión territorial, porque consideramos que sí, que los municipios, y sobre todo los municipios más pequeños, deben tener toda la ayuda posible, no solo de las diputaciones, como ya tienen, que ya todos creo que saben nuestra opinión al respecto, y sí que tener más apoyo de La Generalitat. Y valoramos también el incremento del 20% en la partida para la agencia del estado de emergencias y seguridad.

Sin embargo, en la Agencia Valenciana de Turismo sí que consideramos que, si bien valoramos positivamente el descenso o la reducción del presupuesto de CACSA y del aeropuerto de Castellón que conlleva un ahorro, sí que es verdad que las inversiones deberían..., consideramos que son..., debían estar mejor orientadas sobre todo a..., no solo cambiar el modelo de sol y playa, porque es un modelo que funciona y que se debe complementar, no debemos eliminar. Debemos complementarlo con otro tipo de ofertas, como ya dijo el señor Colomer en su intervención, turismo cultural, gastronómico y, sobre todo, turismo de interior, porque el turismo de interior está..., no está suficientemente aprovechado, no se invierte suficiente en él y es que, de hecho, se

ve en las inversiones de la Agencia Valenciana de Turismo, y es que a turismo de interior se dedica una cantidad irrisoria.

Y, en fin, ya le digo, estamos en un entorno complicado, en un entorno económico complicado, en un entorno con un modelo de financiación injusto, pero esperamos que el cambio que..., el tan anunciado cambio en la forma de hacer política, pues esperamos un poco más de originalidad en las medidas y un poco más de realismo en la parte de los ingresos.

Ya está. Gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señor De Miguel.

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el molt il·lustre diputat..., l'il·lustre diputat senyor Rubén Ibáñez, per deu minuts.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, estimado presidente.

Conseller.

La verdad es que reconozco, señor *conseller*, que es una persona particular. Después de la caótica rueda de prensa –la primera–, después de la sorprendente segunda rueda de prensa, usted, aparte de lograr espantar a la prensa de esta comparecencia, nos ha dejado a todos con la boca abierta. Es la primera vez en la historia de un compareciente que el *conseller* de hacienda se deja cuatro minutos en el reloj, por no tener nada que decir. Usted se ha dejado cuatro minutos en el reloj, señor *conseller*.

Yo creía, sinceramente, que el hoy cesado secretario autonómico de financiación, el amigo y compañero Julián, le habría explicado, antes de irse, que se viene a esta comisión como *conseller* de hacienda, aparte de explicar su sección, a explicarnos el presupuesto, porque por eso es usted el responsable de su confección.

Pero, claro, me da la sensación que usted tiene cierta vergüenza a la hora de presentar su presupuesto, y yo me pregunto por qué. ¿Se avergüenza usted del presupuesto? ¿Se avergüenza usted de lo que pone en ese presupuesto? ¿Se ha dejado usted cuatro minutos y ha sido incapaz de utilizarlos para defender su presupuesto? ¿A qué juega, señor *conseller*?

Claro, quizá sea por aquello de lo de *fictici*, señor *conseller*, *fictici*. ¿Recuerda estas palabras? Son esas palabras, ese grito de guerra que usted utilizaba en los últimos plenos en los que ha comparecido; sí, con la candidez de un niño y hasta con la candidez de un novato. Pero lo que no tenía usted en cuenta es que esas palabras se le podían volver en su contra. Porque, señor *conseller*, *fictici* es este presupuesto, *fictici* son sus políticas y *fictici*, visto lo visto, es hasta el Consell.

Hay un dicho que dice que, más allá de lo ficticio que proyectamos, existe una realidad que ocultamos. Y, ¿qué oculta este presupuesto, señor *conseller*? De primeras, lo que oculta son 1.325 millones de euros, que usted ha pintado con tinta invisible.

Mire, señor *conseller*, cuando usted se coma la última uva, cuando suene la última campanada de este año, los 1.325 millones del presupuesto harán ¡puf!, desaparecerán. Empezará a correr el reloj de su responsabilidad y usted tendrá que explicar a los valencianos cómo va a dotar las partidas de políticas sociales, de sanidad y de educación si esos 1.300 millones no vienen.

Porque al final, señor *conseller*, parece que haya que aplaudirle por reconocer que se inventa 1.300 millones. Pues mire, si quiere, le aplaudimos. Si usted está más contento, nosotros le aplaudimos, pero el día 1 de enero los valen-

cianos tendrán los mismos problemas y una mentira: 1.300 millones. Y eso será responsabilidad suya.

Pero mire, además de esto, lo que también oculta este presupuesto es mucha letra pequeña y un enemigo. Ustedes son auténticos maestros de los anuncios, auténticos maestros de los grandes titulares, pero nos engañan a todos los valencianos con la letra pequeña. Y, mire, al final, la letra pequeña es lo que compromete de verdad. Eso siempre está en la letra pequeña. Y, por tanto, señor *conseller*, le voy a formular mi primera pregunta, y quiero que se la anote, porque me daría hasta por satisfecho si solo me contesta esta. Y espero que no la esquivé.

Mire, señor *conseller*, este es el *power point* en el que usted presentó las medidas en la ley de acompañamiento, en las medidas fiscales. Esta hoja, señor *conseller*. Esta hoja en la que ustedes decían que se eliminaba el copago farmacéutico y ortoprotésico a las personas con diversidad funcional.

Señor *conseller*, ¿me puede decir dónde está esa medida en la ley definitiva? ¿Me lo puede decir, señor *conseller*? ¿Nos lo puede decir a los valencianos, señor *conseller*? De verdad, lo queremos saber. Lo queremos saber. Le he dicho, me daré hasta por satisfecho si solo me contesta a esa pregunta, porque, ayer, oyendo hablar a la *consellera* de sanidad y hablando de esta medida y cómo esta medida tiene un peso importante en el presupuesto, a mí me saltaban muchísimas dudas.

Pero bien, si esto es preocupante, que lo es, y mucho, no deja de ser menos preocupante la segunda letra pequeña. Señor *conseller*, ¿conoce usted el informe de la abogacía de La Generalitat sobre el convenio de colaboración entre La Generalitat y las diputaciones para el pago de las ayudas de libro? ¿Lo conoce? ¿Nos puede decir a todos los valencianos qué efecto puede tener esto sobre el modelo de financiación autonómica? ¿Sobre lo que los valencianos vamos a percibir por la financiación autonómica? ¿Nos lo puede decir, señor *conseller*?

Al final, ya ve, señor *conseller*, estas son algunas de las letras pequeñas que interesan, que vinculan y que comprometen. Y le he dicho, esta es la letra pequeña, y ustedes, además de letra pequeña, necesitan un enemigo. Esto es muy viejo, señor *conseller*, ya lo decía Quinto Tulio Cicerón en las cartas a su hermano Marco, le decía, «a falta de recursos, hay que crear un enemigo al que culpar». Aunque esto, señor *conseller*, también sea *fictici*.

Usted apela constantemente al Gobierno de España y a la culpabilidad que tiene el Gobierno de España. Ustedes necesitan un enemigo en el Gobierno de España, porque son incapaces de responder a nada ante los valencianos.

Mire, la financiación..., ya hemos hablado. Este grupo y este partido tienen una lealtad institucional supina. Estuvimos a su lado, porque nos creemos esta comunidad, porque llevamos veinte años gobernando infrafinanciados. Ustedes parece que hoy conocen la infrafinanciación, aunque fue ayer cuando condenaron a esta comunidad a infrafinanciarse.

Pero, señor *conseller*, esa pintura de 1.325 millones de euros le quita usted un discurso. Este presupuesto..., ya no hay infrafinanciación. Ha desaparecido. Usted ha dicho que la infrafinanciación eran 1.325 millones, y los ha pintado. Y, mire, resulta que todos los *consellers* que han comparecido en esta comisión han dicho que son insuficientes. Sus *consellers* le ponen un insuficiente. ¡Pero, oiga, si tienen la financiación que querían! Entonces, a ver si va a resultar que el problema no es de financiación y lo es de gestión.

Porque, señoría, dibujar, ustedes dibujan de todo. El mapa macro es absolutamente ficticio. Ustedes ven un crecimiento de la Comunidad Valenciana el próximo año del 2,7%; el tercer trimestre ha sido del 4,3%. ¿Tampoco creen ustedes en

sus políticas? ¿Ustedes de verdad van a ser capaces en pocos meses en destruir tanto crecimiento? Es sorprendente.

El dato del empleo, señor *conseller*, es *fictici*, *fictici*, porque no existe. Por primera vez, unos presupuestos no acompañan el dato macro de la cifra de empleo. Y no es ya por lo relevante de la misma, es por el objetivo que se marque el gobierno. Ustedes, señor *conseller*, no son exigentes ni para eso.

Mire, al final, si todo eso lo pusieran, sería reconocer que tendrían que devolver al enemigo al armario. Sería reconocer que el gobierno del Partido Popular ha sacado de la ruina a España, después del paso de la izquierda. Sería reconocer que las reformas del Partido Popular han logrado más actividad, más dinamismo, más empleo y más recaudación. Sería reconocer, señor *conseller*, que ustedes tienen un enemigo y los españoles, un gobierno que les ha salvado.

Pero mire, si esto es así, su forma de gobernar se resume en dos: sectarismo y clientelismo, señor *conseller*. Ustedes han necesitado un solo presupuesto para subir los sueldos de los altos cargos y el personal eventual; con el Partido Popular, bajaban.

Han necesitado un solo presupuesto para proyectar una administración más costosa con más *consellerías*.

Han necesitado un solo presupuesto para evidenciar que al presidente de La Generalitat, la vicepresidenta no está capacitada para defenderle el presupuesto en esta comisión.

Señor *conseller*, es asombroso, casi indignante las políticas clientelares que ustedes pintan en este presupuesto: un millón de euros para mejorar la imagen de la Comunidad Valenciana, con convenios singulares, señor *conseller*, a personas físicas, jurídicas y entidades. Clientelismo, señor *conseller*.

Pero el esfuerzo para microcréditos de todos los valencianos, de los recursos de todos los valencianos, es exactamente eso, un millón de euros. ¿Sabe usted, señor *conseller*, cuánto se gasta en papelería la Agencia Valenciana de Turismo? 1.035.000 euros. Esto no es *fictici*, señor *conseller*. Esto es realidad. Al final, señor *conseller*, ya ve, clientelismo puro y duro.

Las asociaciones sociales ven quitadas de un plumazo sus líneas nominativas, porque este Consell no recoge líneas nominativas. Pero hay líneas nominativas para alguien, si es el jefe el que pide que existan. Carns de Morella, SL, es una línea privilegiada en este presupuesto.

¿Le contó Puig que tenía una estrecha relación con esta empresa? Hoy sabemos que no. La vicepresidenta ya lo ha dicho en rueda de prensa. No informó al Consell de la estrecha relación que tenía.

Ya ve, señor *conseller* –y acabo, presidente–, nos dijeron que iban a rescatar personas y han rescatado un matadero. Carns de Morella, SL, es el primer rescatado del pacto del *botànic* y los cinco millones de valencianos son los naufragos del pacto del *Titanic*. *Fictici*, señor *conseller*.

El senyor president:

Muchas gracias..., moltes gràcies, senyor Ibàñez.

Per part del Grup Parlamentari Compromís té la paraula l'il·lustre diputat Jordi Juan Huguet per deu minuts.

El senyor Juan i Huguet:

Moltes gràcies, president.

Bona vesprada, conseller.

Bé, per a Compromís ens trobem en un dels moments més importants del calendari parlamentari, un moment com és la tramitació dels pressupostos, uns pressupostos que són fruit del pacte del botànic però –com comentava el company David de Podem– també de la voluntat de la ciutadania.

Tenim uns pressupostos, per fi, que tenen uns objectius marcadament diferents als que presentava el Partit Popular en els anys anteriors, uns pressupostos en els que d'entrada s'ha de destacar dues coses: un caràcter fortament social, però també una racionalització en les despeses.

Perquè, miren, abans pareixia que les partides del pressupost anaven en el que es diu en matemàtiques «progressió aritmètica»; si al 2013 hem tingut 10 doncs al 2014 hem de tindre 12, sense analitzar el què, quan, què volem fer, què anem a prioritzar. I això per a nosaltres és molt important perquè la despesa pública és una despesa que ha de beneficiar a tothom i ha d'estar molt racionalitzada.

Hem de destacar que n'hi ha cinc grans línies d'actuació en el pressupost, i ja se n'han anat explicant en les diferents comissions, però ja que esta és una comissió més genèrica al voltant dels pressupostos sí que m'agradaria destacar-les.

En primer lloc, sí que tenim un rescat de les persones amb un augment del 35% en dependència, autonomia personal i renda garantida de ciutadania; un augment del 110% de la partida destinada a arbitratge social; i una línia de crèdit específica per a combatre la pobresa energètica.

Un segon bloc destacat a la regeneració democràtica és una dotació per a la Conselleria de Transparència, Participació, Responsabilitat Social i Cooperació, un govern per a les persones, amb un augment del 23% en ajudes de beques de menjador que estaran oberts tot l'any; un nou model productiu, i així tenim 200 milions d'euros en el pla Avalem Joves per a huitanta mil joves aturats; i també un increment de fins el 50% de les partides destinades a R+D+I, que és molt important també perquè eixe capital que tenim en els nostres joves doncs que no se'n vagen a l'estranger, i que tot allò que han après i que l'administració ha invertit en ells que es desenvolupe ací, a la nostra terra.

Però, també, un cinqué bloc, que per a nosaltres és molt important, que és el del finançament just –del qual parlarem a continuació–, però pense que evidentment ha de ser una prioritat per a la seua conselleria, senyor Soler.

I nosaltres creguem que amb estos pressupostos podem dir ben clar i ben alt que s'han acabat les retallades, s'han acabat, i podem celebrar moltíssimes coses però jo també destacaria l'increment de mestres i professors que va a anunciar el conseller Marzá. En eixa línia va votar la majoria de la ciutadania en les passades eleccions del mes de maig i eixa és la línia dels pressupostos que presenta el Consell.

S'ha donat un gir en les prioritats de la despesa –i això estava comentant-ho abans–, les prioritats ara són les persones i posar les bases per a un nou model econòmic ací, al País Valencià.

Jo crec que tots ens hem d'alegrar –i quan dic «tots» dic «tots els grups polítics»– de l'impuls que ha donat el Consell a les polítiques socials: un augment del 35% en dependència, un augment del 110% en la partida destinada a habitatge social i, també, a les línies de crèdit específiques per a combatre la pobresa energètica. I conforme havia explicat abans, no s'han fet en base a una progressió aritmètica sinó prioritzant, perquè governar i fer política en certa manera és prioritzar.

L'any passat encara va vindre el senyor Moragues i s'omplia la boca, en esta mateixa comissió, explicant de manera orgullosa que s'estaven augmentant les polítiques socials, però a la vegada s'introduïen copagaments, taxes, s'augmentaven ràtios d'alumnes a les escoles, s'augmentaven les llistes d'espera als hospitals. En fi, hem de dir que tot açò no s'acabarà en dos dies perquè el que s'ha anat destrossant en els últims vint anys no es pot arreglar en quatre mesos, però poc a poc tenim l'esperança d'anar arreglant les coses.

Els famosos 1.300 milions d'euros vostés els han consignats com a ingressos. Jo crec que això és un exercici de transparència i de responsabilitat a la ciutadania perquè vostés també haveren pogut fer conforme es feia abans; augmentar

taxes que no van arribar, dir que van a vendre certs actius immobiliaris que no van a vendre's. Però açò s'ha d'interpretar bé, i nosaltres ¿com ho interpretem? Dir, miren, valencians i valencianes, en estos (*algú tus*) 1.300 milions d'euros podem fer estes polítiques, i si no els tenim augmentarem el dèficit. I per tant, per a nosaltres és important esta rebel·lia de cara a l'estat central perquè hem de tindre valentia, i això s'ha de fer des del minut u.

Per tant, aplaudim que eixos 1.300 milions d'euros hagen dit clarament d'on volen portar-los. I jo ja ho vaig en el seu moment però ara ho torne a dir, per a mi és això més realista que no augmentar taxes de manera fictícia i no dir de manera fictícia que van a vendre's uns actius immobiliaris que, sens dubte, no van a vendre's.

Estem 260 euros per habitat per sota de la mitjana, però també en la despesa 150 euros per sota de la mitjana. I eixos 1.300 milions d'euros no són un xifra inventada, senyor conseller, sinó que és ni més ni menys, ni més ni menys el que es mereixen tots els valencians i valencianes.

I per descomptat, els comptes de La Generalitat són un problema de finançament; però no només un problema de finançament, també un problema de deute perquè per al servei de deute suposa una despesa insuportable per als valencians i valencianes. I per descomptat que si no es tinguera el deute que es té, que l'ha creat precisament el Partit Popular, hauria sigut molt més fàcil elaborar esta pressupost.

Per tant, problemes de finançament per descomptat, però problemes pel deute igual o més encara.

I, per tant, som conscients que estem lluny d'aconseguir un pressupost digne per als valencians i les valencianes, però un pressupost és el pressupost i també les seues circumstàncies, i en les circumstàncies que tenim celebrem tota la feina que s'ha fet en estos quatre mesos. (*Soroll de papers*)

Jo voldria també destacar algunes qüestions de les polítiques concretes, de les partides concretes de la conselleria d'hisenda, com és la voluntat política des del Consell de la creació de l'agència tributària valenciana. Això per a nosaltres és molt important perquè suposa tindre més autogovern, suposa una gestió més directa dels nostres impostos i, també, serà, sens dubte, una mesura per a combatre la lluita contra el frau i també tindre una gestió de la política tributària més eficient.

Entre comunicacions i societat digital s'han destinat vora dèset milions d'euros, dirigit a fomentar la participació de tots en la societat digital, especialment en els col·lectius més desfavorits, amb actuacions dirigides a l'alfabetització digital i a la lluita contra l'esquerda digital.

En innovació tecnològica educativa s'han destinat també vora dènou milions d'euros.

En l'Institut Valencià de Finances –ja hem parlat d'ell en algun ple–, és molt important el nou impuls que se li va a donar.

I ¿com no?, els fons Feder, fons europeus, que jo estic convençut que van a aconseguir un impuls molt important per a la ciutadania valenciana.

En definitiva, entenem que tenim un pressupost amb tretllat, on s'han prioritzat les despeses en funció d'allò que es va acordar en l'Acord del Botànic, n'hi ha un caràcter fortament social –per fi–, i s'ha demostrat que prioritzant les despeses es poden aconseguir moltes coses que abans no es podien aconseguir, no només pel problema del finançament, no només pel problema del deute, sinó també perquè teníem unes prioritats que ara no són les nostres, com són els grans esdeveniments, com són la política del balafament, com són la política de *los amiguitos del alma*.

I jo estic segur que treballant en esta línia, al llarg de la legislatura, van a aconseguir-se uns pressupostos excel·lents i, sobretot, al servei dels valencians i les valencianes.

Moltes gràcies.

(Ocupa la presidència la vicepresidenta, senyora Maria Sabina Escrig Monzó)

La senyora vicepresidenta:

Moltes gràcies, senyor Huguet.

I, ara, per a finalitzar este torn, per part del Grup Parlamentari Socialista, el senyor Muñoz.

El senyor Muñoz Lladró:

Gràcies.

Bueno, en primer lugar, muchas gracias.

Bienvenido, señor *conseller*, a la comisió.

Quería empezar agradeciendo, por lo menos para que usted traslade el agradecimiento por parte de este grupo parlamentario y entiendo que por todos los grupos, del trabajo de todos aquellos funcionarios que creo –si no me equivoco– habrán pasado varias noches trabajando duro y con pocas horas de sueño, y creo que es un gran esfuerzo el que hay que reconocer a estos funcionarios que muchas veces sabemos que han sido bastante denostados y maltratados en muchas ocasiones; incluso ahora hemos visto cómo se le está devolviendo una paga extra que se congeló en el año 2012, no sé si por motivos electoralistas, a cargo de incrementar el endeudamiento de los valencianos, de La Generalitat. Pero, bueno, que vaya por delante, en primer lugar, el agradecimiento por parte de este grupo parlamentario.

Yo sí que quería empezar haciendo una aclaración porque algún diputado del PP siempre suele o intenta confundirnos, aprovechando un poco que algunos de nosotros pues es la primera vez que asistimos a este tipo de debates presupuestarios aquí, en el parlamento, y dice cosas como aquí normalmente el *conseller* de hacienda venía a hablar de todo el presupuesto en global.

Lo mejor para estas cosas es ir al *Diario de Sesiones* para ver lo que decía el *conseller* Moragues en ese momento. Decía, si no me..., y leo textualmente, ¿eh?, «que comparezco para informar sobre el proyecto de ley de presupuestos para La Generalitat de 2015 en relación a la *conselleria* de hacienda y administración pública.» (*Remors*) No, no, y sigue..., bueno, y sigue, pero lo centraba mucho y, de hecho –lo tendrá la *conselleria* de hacienda–, y, de hecho, luego, pues sí que es verdad que se ampliaba el debate pero a petición (*remors*), a petición, lo siento, si me deja hablar, señor Ibáñez, yo creo que no le he interrumpido.

La senyora vicepresidenta:

Un segundo, diputado.

Señor Ibáñez, (*el senyor Ibáñez Bordonau parla amb el micròfon desconnectat*), señor Ibáñez, un segundito, la palabra la tiene el señor Muñoz. Usted ya ha tenido su palabra.

Vamos a ver,...

El senyor Muñoz Lladró:

Yo no me he dirigido..., en ningún momento me he dirigido a usted.

La senyora vicepresidenta:

Ha dicho alguien, no se ha dirigido a nadie, ¿eh?, señor Ibáñez.

Gracias.

El senyor Muñoz Lladró:

Muchas gracias.

Bueno, pues, luego se hablaba de muchas cosas, se hablaba del presupuesto pero es verdad que la oposición también incidía en eso. Y yo creo que aquí no tenemos ningún problema de hablar del presupuesto en global y tampoco entiendo muy bien las críticas a este respecto.

Pero para los que hemos ido asistiendo a las comisiones durante estos tres últimos días, hemos visto que estos presupuestos están hechos con criterios sociales y responsabilidad, y son unos presupuestos que lamentablemente están marcados por el alto endeudamiento al que nos ha sometido el Partido Popular después de veinte años de gobierno basado en la ineficiencia, incluso llegando a la corrupción, un endeudamiento que alcanza los 40.000 millones de déficit y que en cifras individuales son de 8.000 euros por cada valenciano. Lo cual es una auténtica barbaridad y que evidencia una dificultad tremenda para hacer los presupuestos, que se refería antes el compañero de Compromís hablando del servicio de la deuda que lastra de una manera tremenda los presupuestos y que obligan a que en muchas ocasiones no puedan ser todo lo ambicioso que –creo– todos deseáramos.

Durante estos días hemos asistido por parte del Partido Popular a la equiparación –como ya hemos oído en muchas ocasiones– del Acord del Botànic al pacto del *Titanic*, hablando de un naufragio; ellos preferían muchas veces hablar del pacto del pollo que creo que hasta suena muchísimo mejor.

Pero es curioso que sea el Partido Popular el que hable de naufragio, del pacto del *Titanic* como un naufragio, cuando precisamente hasta el propio periódico *El País* y el *20 minutos* titulaban en julio de 2012 «los restos del naufragio de la Comunidad Valenciana provocada por el Partido Popular».

Pero es curioso que hablen de naufragio cuando ellos nos han dejado en una situación de naufragio absoluto, de destrozo absoluto y estos presupuestos sabemos que son los primeros que van a iniciar la senda de la recuperación, no solo para los amiguitos del alma en ese capitalismo de amiguetes que tenemos tan acostumbrados, sino a ese de rescatar las personas que mucha gracia le hacen a algunos pero que yo creo que es una cosa a tomarse muy en serio.

Y quiero hablar de los presupuestos, quiero hablar de unos presupuestos sociales, unos presupuestos que hablan de rescatar personas, unos presupuestos que las cifras nos dicen con contundencia que hay un cambio de paradigma, en los que por primera vez se ponen a las personas, y fundamentalmente a las personas que más han sufrido las barbaridades y la dureza de la crisis económica en primer lugar: un derecho a la vivienda con un incremento de más del 110%; una renta garantizada que se incrementa en el 35%; la creación de una línea de crédito para combatir la pobreza infantil; incremento de la *conselleria*, de las políticas inclusivas en un 17,3%.

El 80% del gasto de este presupuesto es en gasto social y tenemos una imagen, que yo creo que evidencia lo que es este cambio de paradigma, que es que la sanidad crece un 7,6%; el gasto en educación un 4,7%; las políticas inclusivas un 17,3; el empleo y la formación, que tan necesario es en nuestra comunidad, un 20,1% y en vivienda un 110%.

Son unos presupuestos que se basan en la transparencia y en la regeneración democrática. Y aquí es curioso lo que a veces se oye. Porque se incrementan en cooperación, pero lo importante no es únicamente incrementar el gasto en cooperación sino sobre todo, y como usted ha dicho, cómo se gasten esos fondos. Porque creo que todos con intereses, creo que aquí se ha gestionado con intereses privados, muchas veces estos fondos, con intereses particulares. Y creo que todos somos conscientes que lo que ocurrió en el caso de

la cooperació probablement es una de las cuestiones que más nos avergüenzan a todos los valencianos. Y, por tanto, es importante que en cooperaci3n se invierta más, pero sobre todo que se gestione mucho mejor. Y en eso creo que la eficiencia va a ser clave.

Unos presupuestos que también hablan de un nuevo modelo productivo. Después de la explosi3n de la burbuja inmobiliaria, del fin de la 3poca especulativa, de ese momento en que muchísimos amiguitos del alma ganaron muchísimo dinero especulando con el suelo, especulando con los intereses valencianos en beneficio de unos pocos, aquí hacfa falta un cambio de modelo productivo. Y creo que esos presupuestos son el inicio de este cambio de modelo productivo.

Un plan de empleo juvenil con una dotaci3n de más de doscientos millones de euros, un 13% de incremento en política industrial, un incremento del 18% en políticas de calidad ambiental y fundamentalmente la innovaci3n, la búsqueda del talento, la explotaci3n del talento valenciano, un 50% de incremento en I+D+I, que creo que es bastante ilustrativo.

Y, por último, unos presupuestos honrados, transparentes y reivindicativos. Y aquí sí que me quiero detener, porque creo que esto hay que explicarlo muy bien.

Resulta sonrojante que los mismos que pintaban 1.700 millones de euros ficticios, ficticios y eso sí que son ficticios, ahora nos intenten echar en cara que una reivindicaci3n justa, que el incluir una partida presupuestaria, que no es ningún billete de lotería, que es justicia social, que es justicia con los valencianos intenten engañarnos, intenten confundirnos. Y me explico.

1.700 millones de euros pintaban el Partido Popular en los presupuestos de 2015 con Moragues. De ahí pintaba 1.057 millones de euros en anticipos del fondo de competitividad. Esos ingresos eran ficticios y hay que explicarlo bien. Y esos ingresos eran ficticios, porque no estaban reconocidos en los presupuestos generales del estado. Y muchas veces se alude a la ley del modelo de financiaci3n para decir que esos ingresos sí que iban a llegar, y eran ficticios, porque la propia ley te dice que si esos ingresos no están reconocidos en los presupuestos generales del estado para el año 2015 nunca iban a llegar.

Ficticios porque incrementaban o preveían 400 millones de venta de activos inmobiliarios cuando era absolutamente falso, cómo se iban presupuestando todos los años y nunca se cumplía. Porque presupuestaban 200 millones de euros en tasas que nunca se han cumplido, porque presupuestaban 200 millones de euros en la compensaci3n de los dep3sitos bancarios, cuando los presupuestos generales del estado decían que tendrían 33 y que encima el Tribunal Constitucional y los tribunales fallaban en contra. Era mentira, eran los presupuestos de mentira.

Y ahora no estamos hablando de lo mismo; estamos hablando de 1.300 millones de euros, que vienen a cuenta del cambio de modelo de financiaci3n. Y aquí sí que voy a dejar yo una pregunta. Yo creo que estos 1.300 millones de euros de financiaci3n van a llegar, porque hay un compromiso de que haya. Y no hay un compromiso únicamente del Partido Socialista, hay un compromiso del Partido Popular.

Y aquí viene mi pregunta: ¿qué ocurre, que piensan que el Partido Popular no va a ganar las elecciones? Yo también lo pienso. Pero, y si las ganan, ¿qué pasa? ¿Que Mariano Rajoy va a volver a mentir a los valencianos, como lo lleva haciendo durante toda la legislatura? Ahí dejo la pregunta. Entonces, en ese caso, entenderé que el Partido Popular piense que esos 1.300 millones de euros son ficticios, porque saben que Mariano Rajoy lleva mintiendo sistemáticamente a los valencianos.

Y voy a acabar con una idea. Aquí han hablado de lealtad institucional y lealtad para un acuerdo unánime de mejora

de la financiaci3n y de blindaje de las inversiones para la Comunidad Valenciana. ¿Cuándo hubo lealtad institucional? ¿Cuándo para el blindaje del Estatuto de autonomía que garantizó las inversiones se ampliaba el plazo de enmiendas para evitar la tramitaci3n, por cierto se pactaba con CIU, a esos a los que ahora llevan al Tribunal Constitucional? ¿O había lealtad institucional cuando se acuerda una lucha por el sistema de financiaci3n y ahora se dicen que son ficticios los ingresos, porque no se los creen, porque no están dispuestos a pelearlos? ¿Es eso la lealtad institucional? Pues esa pregunta la deajo.

En cualquier caso, unos presupuestos sociales, unos presupuestos que rescatan personas –y yo no me río de eso, me lo tomo muy en serio– unos presupuestos que son transparentes, responsables y sobre todo unos presupuestos que cambiarán el modelo productivo, que generarán riqueza, oportunidades a los valencianos, a pesar de los 40.000 millones de euros de déficit de ese naufragio en el que nos sumió el Partido Popular.

Muchas gracias.

(Ocupa la presidència el president, senyor Jorge Bellver Casaña)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Muñoz.

Per a contestar als grups parlamentaris, senyor conseller, té quinze minuts.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econ3mic:

Gràcies, senyor president.

La meua obligaci3n parlamentària hui era parlar de la conselleria, dels pressupostos de la Conselleria d'Hisenda i Model Econ3mic i també de Presidència, perquè substituïa al responsable de l'àrea de presidència. I això és el que he fet. La qual cosa no lleva que estic encantat de parlar de qualsevol altre tema en la meua condici3 d'elaborador, en primera instància, dels pressupostos.

En la meua primera intervenci3, senyores i senyors diputats i diputades, no era la meua tasca. Per això no he esgotat el meu temps, perquè venia a parlar només de la meua conselleria, com han fet tots els altres consellers. Hauré de parlar de tots els pressupostos quan presente els pressupostos en el ple. Aleshores parlaré de la meua condici3 de conseller d'hisenda del govern valencià.

Però, insistisc, estic encantat de poder parlar de tot el que vostés vulguen. Sí és que ja els vaig dir en la primera compareixença: vinc ací totes les vegades que vostés vulguen i responc a totes les preguntes. Si és pel que estem ací. El govern valencià si d'alguna cosa s'ha de caracteritzar respecte del que hem heretat és la transparència, la resposta, a vegades equivocant-nos, però responent, donant la cara, explicant les coses.

Nosaltres no anem a tallar ninguna compareixença de vostés, ni anem a amagar cap informaci3. Això ha canviat. Jo crec que està en l'ànim, en l'ambient d'estes Corts que ha canviat de d'alt a baix. I si d'alguna cosa vull responsabilitzar-me és de que això serà així els quatre anys de vida d'este govern.

Dit això vaig a intentar respondre a cadascun de vostés, com bonament sàpiga i puga, amb la voluntat que açò és el principi d'un llarg camí per a parlar dels pressupostos, un llarg camí que durarà dos mesos i que aquí estem i aquí mos trobarem. Per tant, no anem a esgotar els temes. Per molt que alcem la veu, per molt que alcem la veu no sempre se té raó per alçar la veu, com vostés poden imaginar.

Comencem pel diputat David Torres. Efectivament hem escoltat no només els partits que donen suport a l'Acord del Botànic sinó a molta part, a tots els que hem pogut, part de la societat valenciana. I per això no només hem escoltat sinó que hem volgut traduir això en un llenguatge pressupostari transparent.

La transparència és fonamental, la transparència és la millor arma contra la corrupció. L'opacitat que ha caracteritzat estes Corts durant vint anys s'ha acabat, perquè l'opacitat, la falta d'informació, les múltiples sentències dels tribunals contra el govern de La Generalitat durant eixos vint anys per ocultar informació, encara estan arribant ara sentències, posen de manifest que esta etapa s'ha d'acabar. Això és atemptar contra els drets democràtics dels valencians i de les valencianes. Això és atemptar contra les lleis bàsiques del joc democràtic. I este govern pensa acabar entre altres coses amb eixe panorama.

Efectivament, pressupostos socials i model econòmic. Són les dos línies bàsiques. Nosaltres hem prioritzat, la casa, diríem, els metres quadrats de la casa no han crescut molt; només, per les restriccions que fa la llei d'estabilitat pressupostària, només hem pogut augmentar el pressupost consolidat de La Generalitat un 0,9. És a dir, pràcticament treballem amb els mateixos metres quadrats de la casa, que era incòmoda i el que hem fet és canviar l'habitatge i canviar totes les coses de l'interior per a fer que la gent, els valencians i les valencianes, visquen millor en eixa casa, pràcticament amb els mateixos metres quadrats.

Este és un tema important. La feina que s'ha fet en estos mesos és immensa. Jo agraiïc als funcionaris i agraiïc a tots els càrrecs polítics que han estat dies, setmanes, caps de setmana, no hi ha hagut horari perquè en dos mesos s'ha fet el que normalment s'ha fa en quatre, cinc i sis mesos. I ho hem fet, perquè hem volgut donar la sensació i la imatge i el gest cap a la ciutat valenciana que érem una altra cosa i governàvem d'una altra manera.

I, torne a repetir, ens podem equivocar, però ho farem des de la transparència i ho farem des de la voluntat d'aconseguir dos coses peremptòries, que és anar a resoldre els problemes de tots els valencians, però sobretot dels més... que estan més dèbils, els qui estan més vulnerables, els qui han sofert en les seues esquenes més la crisi econòmica, una crisi econòmica que ha augmentat les desigualtats entre els valencians. I, després, naturalment, no oblidar-nos d'una cosa que juga a mitjà i llarg termini i és el canvi de model econòmic.

En un món de xicotetes i mitjanes empreses les complicitats dels poders públics per tal d'establir estes noves estratègies competitives en les empreses és fonamental per dos coses: per ser competitiu i, per tant, guanyar-nos la pataqueta, sense vida econòmica els valencians estariem pitjor, i sobretot per a poder finançar l'estat del benestar. Sense una vida econòmica sana i amb uns ingressos fiscals vinculats a este creixement difícilment podrem sostindre l'estat del benestar.

Per tant, estes dos línies, senyor David Torres, és el que caracteritza estos pressupostos. Per tant, tenen poc de continuïstes, igual és tot el contrari. I el que sí que hem volgut és tallar no només en estes coses que hem dit de transparència i totes eixes coses sinó també de vicis terribles per als interessos generals, que són per exemple, l'externalització del serveis, perquè sí, perquè segurament hi havia alguns interessos particulars...

Me fa gràcia que se parle de clientelisme. Ara, és que a jo me pose roig, només de sentir a algú que parla de clientelisme després de vint anys de l'escàndol. Hui s'ha batut el rècord, hui ja n'hi han 100 imputats vinculats als governs anteriors. Hui hem arribat al rècord. Mai en la vida un govern autonòmic havia arribat a tindre 100 imputats. Al Guinness, això va al Guinness, senyors. 100 imputats avui! Que la gent

que ha estat darrere d'este model de govern vinga a parlar de clientelisme, bé, realment és un atemptat a la intel·ligència.

I en este donar-li la volta a esta manera de governar està eixe intent de posar en valor els nostres funcionaris. Ja està bé d'externalitzar per fer negociets. I per això eixa gran tasca d'inversió en TIC per a fer viable, per a fer eficient la nostra administració.

Quan li agrada a la gent, que no té sensibilitat social i que no creu en el sector públic, com juga a dir de la ineficiència del sector públic per a ràpidament privatitzar! I, quina casualitat, sempre se privatitza... que sempre arriba la privatització a amics i coneguts. Jo he de dir que esta és una línia important, per això eixa gran inversió en TIC per augmentar l'eficiència, no és una cosa, és instrumental però també és finalista.

I l'altra molt important és intentar veure com Europa torna a ser un element no només políticament important per a nosaltres sinó també financerament important. Hem defugit d'ignorar Europa. Els governs anteriors ignoraven Europa i no només perquè eren més o menys europeus, que eren poc europeus, -van llevar fins i tot la bandera d'Europa dels edificis oficials, imagina't quin europeisme- sinó que a més sobretot defugien d'Europa, perquè Europa posava la lupa en els tràmits i moltes vegades això era incòmode perquè la manera no governar no era per a aconseguir tràmits transparents sinó més aviat unes altres (*inintel·ligible*) ...

Nosaltres volem tornar a Europa plenament, perquè sabem que Europa permet el cofinançament, com el Govern d'Espanya. I, per tant, els diners dels valencians amb els projectes de cofinançament es multipliquen. I amb la situació tan difícil que passem retornar al cofinançament és fonamental. I, en eixe sentit, estem, senyor David Torres, molt interessats en augmentar, com haurà vist vostè en les partides, tot el que siguen programes de cofinançament.

I, finalment, l'Institut Valencià de Finances. L'Institut Valencià de Finances cada volta que parle de l'Institut Valencià de Finances i alguns parlen de l'Institut Valencià de Finances, realment cal tindre voluntat de negar-se a un mateix, evidentment.

L'Institut Valencià de Finances va ser creat per a una cosa i durant vint anys ha perdut la naturalesa per a la qual fou creat. Fins i tot en l'última etapa perquè n'hi havia dos consellers que no es parlaven entre ells i cada u tenia el seu sindicat d'interessos, varen partir en dos fent inviable allò que era necessari i va nàixer este Institut Valencià de Finances com una eina fonamental per a anar més enllà del pressupost de La Generalitat, per a anar a la societat, per a anar a la petita i mitjana empresa, per a anar a les cooperatives, per a anar a tot un món que el mercat, els bancs no arribaven sobretot en moments d'escassetat de crèdit, on la solvència jugava un paper molt important i nosaltres volíem que l'Institut Valencià de Finances amb els col·laterals que fixava el mateix pressupost de La Generalitat poguera anar una miqueta més enllà, justament en els segments productius i en els segments familiars que tenien més problemes de solvència.

És a dir, utilitzar els diners de tots per a aconseguir multiplicar-los a través del crèdit amb anàlisis de risc ben fets, i no el que s'ha fet fins ara, que en els últims anys pràcticament amb un 62%, 62% de morositat de l'IVF ¡és un escàndol! No sé si coneixen vostés una altra institució financera que haguera arribat al 62% de morositat, i és per l'ús malèvol, un ús absolutament contrari a la naturalesa del que era l'IVF.

I tot això plegat fa que en este moment nosaltres hàgem de donar totalment la volta a la gestió per a fer una actuació rigorosa, amb anàlisi de risc, tot i que en eixe anàlisi de risc tinga el punt de sensibilitat respecte del problema que tractes. I per això el tema dels col·laterals que jugarà un paper important en l'estratègia de l'IVF d'ací endavant.

Efectivament, en el tema de Presidència vosté ha denotat dos temes importants, com és el fons de cooperació territorial que, evidentment, ni de lluny eixos 5 milions van a satisfer-nos a ningú, ¿eh?, ni a vosté, ni a mi, ni a ningú, però marquen una tendència que això és molt important, ¿no? Perquè, efectivament, és un problema que no només la llei que aprovà el govern Rajoy per llevar-li als municipis moltes de les seues competències, que és una barbaritat perquè és justament l'administració més pròxima a la gent la que ha de conformar això i que no done possibilitats. Nosaltres volem ampliar la capacitat dels municipis per a fer això.

I, després, del model turístic, del model turístic sí que podem parlar perquè ho hem plantejat tots, el model turístic no és únic; el model turístic és complex; el model turístic de Benidorm és un èxit!; el model de sol i platja ja és un èxit però no pot repetir-se. Benidorm, ¡només por haver-hi un Benidorm!

Per tant, la resta del territori valencià ha de buscar-se la vida turísticament, com se l'ha buscada la ciutat de València; la ciutat de València se l'ha buscada i l'ha trobada, millorable, evidentment, ¿no? Però hem de buscar models turístics per a la resta del territori, sobretot per als territoris de l'interior.

El dualisme territorial que s'ha conformat en estos últims vint anys és terrible, ha anat augmentant la població i les activitats econòmiques en la costa, i s'ha anat desertitzant l'interior. ¿Vostés saben com és d'important, per exemple, que Marie Claire, una empresa industrial, estiga a Vilafranca? ¡És l'única manera que la població es quede a Vilafranca! Perquè, si no, se n'anirà tot a la costa. ¿Hui saben el que és important del turisme de l'interior, la ramaderia de l'interior? Doncs, és important el que és que les inversions agroalimentàries es facen en l'interior per a fixar la població.

Però, ¿quina crueltat tenen alguns diputats quan no pensen en els nostres paisatges, en la nostra gent de les comarques de l'interior, quan es prenen iniciatives justament per a fomentar l'activitat econòmica en l'interior, en les comarques de l'interior? Que no és només el turisme sinó l'agroindústria, etcètera.

Per tant, senyor Torres, estic realment (*soroll de papers*) molt content de les seues..., i estarem al llarg de dos mesos discutint sobre estes coses.

El senyor Ibáñez, com sempre, m'ha encantat la seua intervenció, és magnífica, clara, transparent, demostra una ideologia pròpia d'un partit que es va corrent cada volta més a la dreta; ara tenim eixe magnífic líder que és García Albiol i la senyora Bonig que expliquen eixe moviment cap al centre del Partit Popular claríssimament. I, per tant, a partir d'ahí jo entenc moltes coses de les que vosté diu. (*Remors*)

Vergonya del pressupost? ¡Per favor!, estic encantat de mostrar totes les línies xicotetes i grans, lletra xicoteta i lletra gran, perquè per a mi és un orgull fer el canvi de model pressupostari que això significa.

I li vaig a contestar a totes les preguntes que vosté ha fet, ja totes!, començant perquè eixes diapositives, estes fotocòpies li les varen filtrar abans de ser l'última versió. Aleshores, estan en una pàgina que no conforma l'última versió que jo vaig explicar en la roda de premsa perquè alguns d'eixos aspectes varen ser passats pel Consejo Jurídico Consultivo i van ser matisades absolutament.

De l'advocacia de La Generalitat sobre llibres de text, ¿què he de dir?, ¿què he de dir de l'advocacia de La Generalitat? He de dir que ací fem una actuació de cooperació interinstitucional a la recerca de fer real una idea fonamental, i és que en la fase obligatòria de l'educació, esta ha de tendir a la universalitat; una altra cosa és la fase no obligatòria d'educació a partir dels setze anys on ha de complir-se el principi d'igualtat d'oportunitats. Però la fase

obligatòria, les polítiques han de ser a la universalitat, com passa, evidentment, amb la sanitat que quan un senyor entra a un hospital no li pregunten pel nivell de renda que té.

Dit això, evidentment, l'esforç nostre és per a intentar fer vore a totes les institucions, també a les nostres diputacions, algunes de les quals –diríem– han col·laborat de manera magnífica; altres també perquè, evidentment, enfront del tema este, de llibres de text, qualsevol diu que no, o diran que no amb boca xicoteta però mai no ho diran en públic perquè això seria atemptar inclús per als seus propis interessos electorals.

Finançar 1.300 milions, jo crec que el senyor Muñoz ho ha explicat la mar de bé. Fictícies eren totes les quantitats d'ingressos que no tenien lloc i es ficaven justament per a acabar de pressupostar de manera que el PEF fóra equilibrat. ¡Este és el problema! El problema és que amagaven els ingressos ficticis; nosaltres els descobrim perquè l'opinió pública, perquè tot el món sàpiga que sense eixos 1.300 milions d'euros no només no arribarem als nivells que els valencians i les valencianes necessiten per a obtenir serveis dignes, sinó ni tan sols per a arribar a un 0,9% del creixement del sostre de despesa. Senyores i senyors, ¡per a arribar a un creixement del 0,9% del sostre de despesa! Si no tenim 1.300 milions, ¡no arribaríem!

¿Vostés saben el que estan diguent? ¿Vostés estan pensant el que estan diguent? ¡Jo crec que no! Perquè realment estan sent contradictoris amb el que vostés mateixos han firmat en aquell pacte pel finançament, perquè estan deixant a la primera de canvi de reivindicar allò que havien firmat, perquè estem diguent d'un creixement del 0,9%, i per a créixer un 0,9%, per baix de l'1,8% que és el sostre de despesa fixat, necessitem 1.300 milions.

Ni tan sols anem a recuperar el temps perdut, senzillament estem en els límits de la subsistència per a tirar endavant els nostres plans. Evidentment, crec que s'ho haurien de pensar molt més.

I aixina i tot, ¡fixen-se vostés!, estem creixent en el primer trimestre del nou govern 4,3% per damunt del 3,4% de la mitjana espanyola, la qual cosa diu: «Escolten vostés, els ha passat el mateix que al senyor Rajoy que deia que la prima de risc, en el moment que canviaria el govern, anava a canviar i va pujar durant sis mesos moltíssim.» Ha passat igual, ha canviat el model i hem crescut més.

És evident –perquè jo no sóc com vostés– que això siga atribuïble al govern. No és atribuïble al govern perquè el creixement econòmic no és atribuïble a un govern subestatal; això ha de vore amb el preu del petroli, ha de vore amb la política del Banc Central Europeu, etcètera, etcètera. No dic això, però dic que el nou canvi de govern no ha afectat a la baixa les taxes de creixent. Això és l'única cosa que puc dir, la resta és enganyar la gent.

Cent imputats, senyors, i després parlem de fer escorxadors en l'interior del país perquè no es despoblen.

Senyor Jordi Juan, racionalització de les despeses, cinc línies estratègiques, 1.300 milions, efectivament, de fixar transparència. Servei del deute, efectivament, ¿vosté sap que en l'any 1995 el deute de La Generalitat era el 6,5% del PIB, un 5% del PIB, i ara és el 40%? En vint anys ha passat del 6,5% al 40% del PIB, en relació a l'economia el deute de La Generalitat.

Naturalment que –com he dit adés– treballarem pel cofinançament i treballarem, també, per a atacar el tema del frau que és molt greu a través de la creació de l'agència tributària valenciana, que volem que el protagonisme siga de vostés, ¿eh?, volem que siga un projecte que passe i es discutisca a fons en este àmbit parlamentari.

Senyor Muñoz, moltíssimes gràcies per la seua intervenció, crec que ha clarificat moltes coses i el que voldria dir-li és que necessitem de tots vostés per a millorar els pressupos-

tos. Els pressupostos són uns pressupostos oberts, estan fets amb tota l'estima del món i pensant en els més dèbils de la ciutat i en la necessitat que esta economia canvie a fons per a poder competir i per a poder finançar l'estat de benestar, iestic i estarem durant dos mesos a la seua disposició per a parlar-ne.

Moltíssimes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Per a rèplica.

Vamos a ver, estamos hablando de un turno de réplica. Salvo que usted vaya a replicar el agradecimiento que le ha hecho el señor *conseller* de su intervención (*rialles*), sinceramente no sé de qué estamos hablando.

¡Hombre!, sí, usted puede pedirla y yo en mi calidad de presidente pues no tengo que concederla.

El senyor Juan i Huguet:

¿Trenta segons?

President, president.

El senyor president:

Sí, sí.

El senyor Juan i Huguet:

No, simplement volia dir que no vaig a demanar torn de rèplica perquè Compromís ha participat en els pressupostos, la secretària autonòmica de Compromís, i no va a haver-hi torn de rèplica.

El senyor president:

Clar, té tot el sentit del món.

Senyor Torres, vosté té cinc minuts per a rèplica.

El senyor Torres García:

Gràcies, president.

Bé, primer, agrair al conseller que m'ha dedicat (*rient*) catorze minuts (*El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic diu: «Perquè anava davant, anava davant. (Rient) Perdó, anava davant.»*), el que vol dir que he dit coses molt interessants o almenys a vosté li han interessat molt. Però res, fora de bromes.

Igual ens hem explicat malament, no volíem dir que els pressupostos eren continuistes sinó que algunes partides sí que ens pareixen continuistes i, possiblement, haviem de millorar-les. Però –vosté ho ha dit–, ara tenim dos mesos per a treballar-ho i nosaltres insistirem, ¿no?, en algunes qüestions concretes com –crec– és evident.

Sí que en la qüestió dels 1.300 milions famosos, nosaltres entenem la reivindicació, l'entendem i la recolzem també, i la recolzem perquè considerem que, bé, a banda que nosaltres ja vam criticar en el seu moment els pressupostos generals de l'estat i els límits del 0,3%, del dèficit que ens marquen des de Madrid, considerem que inclús no aconseguint aquest finançament no estariem en un dèficit –digam– considerablement elevat però ens preocupa, ens preocupa la qüestió que no es puga complir i que recorrem a una situació d'insubmissió, ¿no?, que, bé, que no seria desgavellada tampoc, tal como està la situació, però sí que és important que tingam clar que és un tema que haurem d'estar molt atents perquè els futurs governs de l'estat espanyol doncs tingueren

consideració que eixos diners són uns diners necessaris perquè nosaltres pugam portar una política social necessària al nostre territori. I és una reivindicació més que justa. Jo crec que no és una reivindicació que està fora de lloc i, per tant, nosaltres l'entendem i la defensem.

El tema de radiotelevisió valenciana, nosaltres recolzem la partida que n'hi ha de 29 milions d'euros, però defensarem que eixa partida vaja totalment a la refundació d'eixa radiotelevisió i, a banda, que n'hi hagen també recursos per a subvencionar l'audiovisual però que no isquen d'aquesta partida. Considerem que aquesta partida ha de ser exclusivament només per a la refundació d'aquesta radiotelevisió.

I per últim, res, destacar també que hem vist en els pressupostos, sobretot, bé, estan en despeses diverses, que n'hi ha una part que anirà a eixa agència contra el frau i la corrupció, que serà una agència que evidentment serà fonamental en esta nova etapa i en aquesta nova legislatura i que tanta falta ens feia a la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies i sort.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Torres.

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rubén Ibáñez.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, estimado presidente.

Mire, señor *conseller*, me ha dedicado el intervalo entre un minuto y medio y cuarenta y cinco segundos. Ese ha sido el intervalo que ha dedicado a mi intervención. A pesar de eso le agradezco que le haya gustado, no podía ser de otra forma. Solo esta intervención ha desvelado las mentiras de su presupuesto. Pero, mire, aunque solo fuera para rellenar los cuatro minutos que le sobraban, yo creo que usted estaba en la obligación de hablar del presupuesto.

Mire, usted lleva dos secciones hoy aquí, dos. Aquí han acudido *consellers* con una sección, y pequeña, y se han pasado seis minutos del tiempo y no ha pasado nada. Y usted ha dejado perder cuatro minutos, porque no cree en este presupuesto, porque es incapaz de defender este presupuesto. Y, ojo, usted era el enviado especial de Puig para defender su sección.

Usted dice, «no vamos a esconder ninguna información, vamos a ser transparentes». Se lo he dicho muy claro. Mire, para empezar, a mí estas diapositivas no me las ha filtrado nadie. El día siguiente al que usted presentó esto en rueda de prensa –recuerde, esto es la ley de medidas no es la ley de presupuestos, que quizás usted tiene una confusión entre las leyes– aquí compareció su secretaria autonómica y dos días después, el mismo día también, compareció el secretario autonómico de financiación. Hablando con ellos fueron ellos los que me indicaron que todos los *powers* estaban colgados en la web.

No hace falta filtrar, señor *conseller*, pero yo sí que le pido explicaciones, que usted no me lo ha dicho. «Es que puede haber un error en las diapositivas.» Mire, señor *conseller*, no se trata de un error en una diapositiva. Yo le digo que me diga sí o no, porque ayer compareció aquí la *consellera* de sanidad y dijo que el copago farmacéutico y ortoprotésico para personas con diversidad funcional estaba puesto. Y yo le digo que en la ley de acompañamiento no aparece. Si ese copago no aparece en la ley de acompañamiento, yo le pido que dimita y que se vaya por engañar absolutamente a los valencianos.

Porque ha tenido que ser esta señoría la que viniera a preguntarle esto para que ¡su gobierno fuera transparente! Y

mire como es transparente que lo único que ha sido capaz de pronunciar es que hay diapositiva que está mal. No, no hay una diapositiva que está mal. Hay un copago que ustedes han dicho que se ha eliminado y que en la ley de acompañamiento no está. Y, por lo tanto, el copago está vigente. ¡Mienten, mienten descaradamente, señor *conseller*!

Y, la segunda, usted no nos ha dicho cuál va a ser la influencia en el sistema de financiación de este dictamen de la abogacía de La Generalitat. Usted va a tener retenidos fondos de la financiación autonómica por este capricho que ustedes han montado. No lo ha dicho. ¿Y dice usted que es transparente? Permítame que lo dude, señor *conseller*, permítame que lo dude.

Y dice además. «Y somos muy transparentes. Y, mire, hay un plan de empleo de 200 millones.» ¿De 200 qué? ¿Dónde está en el presupuesto el plan de 200 millones? Lo ha confeccionado usted y se lo tiene que saber al dedillo. ¿Me puede decir dónde está? ¿Díganoslo dónde está? Porque esta mañana ha venido el *conseller* del ramo y ha dicho que no, que es que los 200 millones no están y que lo que hay para este año ya nos lo dirá después a los diputados, porque es que está como mezclado. ¿Ustedes son transparentes, señor *conseller*? ¿Transparentes de qué, de qué son transparentes? ¿Y, mire, son transparentes cuando usted pone una línea de un millón de euros para financiar convenios singulares? ¿Eso es transparente, señor *conseller*? ¿Convenios singulares para que presidencia haga lo que quiera? ¿Eso es transparente, señor *conseller*?

Mire y lo que ya no es transparente es uno de los grandes hitos, de los que usted también ha venido a defender aquí: la agencia de seguridad y respuesta de emergencias. Ese es un ente que como buenos socialistas lo único que lo han creado es en una nota de prensa que apareció publicada. La agencia no existe, es un ente *ficción*, señor *conseller*. Lo que sí que existe es un director general que, por cierto, cobra como secretario autonómico, que para eso gobiernan ustedes y saben subir los sueldos, señor *conseller*. ¿Eso es ser transparentes? Poner un director autonómico, computarlo como un director autonómico, pero callarse que cobra como un secretario autonómico. Señor *conseller*, de transparencia nada.

Y dice: «Y se han acabado las externalizaciones.» Ya no hay externalizaciones, señor *conseller*. Usted ha venido hoy a defender un presupuesto aquí, que es el de Presidencia, que solo en externalizaciones lo multiplica por seis, solo en externalizaciones. ¿Y usted dice que se han acabado? Pero si usted ha venido a defender ese presupuesto, ya no le digo el presupuesto global, que tiene tela, le digo de la sección que usted ha traído aquí. Lo multiplican por seis, señor *conseller*, y dice que se han acabado.

Y dicen: «Es que se va a mirar con lupa todo.» Mire, aquí lo único que se miró con lupa fue el déficit del gobierno socialista de España, que lo dejó, como bien sabe, en más del 11%. Y eso fue un drama para todos los valencianos, absolutamente un drama.

Y dice: «No, es que lo del crecimiento, fíjese, es que eso no es atribuible al gobierno.» Es cierto, es atribuible al Gobierno de España. No es por la bajada del petróleo, no es por la bajada de los tipos de interés. (*Remors*) Señor *conseller*, si eso fuera cierto —y olvídense ya de ese mantra— la zona euro estaría en los mismos tipos que nosotros. El crecimiento en la zona euro es del 1,5 y el de España es del 3,4. Y todos pagamos al mismo petróleo y todos pagamos los mismos tipos de interés. Mentira, señor *conseller*.

Pero, mire, reitero lo que le he dicho. Diga claramente si el copago farmacéutico y ortoprotésico está o no está en la ley de acompañamiento. Si no está, de verdad, coja la maleta y váyase por mentir a los valencianos.

Muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ibáñez. (*Remors*)

Por favor, vamos a finalizar ya las comparencias en esta comisión, en este caso con el turno para contestar a los replicantes por parte del señor *conseller* cinco minutos.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

En primer lloc (*s'interromp la gravació*) ... ha dit una sèrie de coses que són singularment importants. Efectivament sobre l'R+D+I, que és una cosa realment que vosté ha explicat, compartir la seua anàlisi. És que, efectivament, és que crec que hem de fer un gran esforç. El canvi de model passa per ahí, passa per educació, per capital humà i per capital tecnològic. I, per tant, estic d'acord amb això.

Però, ho he dit per activa i passiva, el 0,9 de creixement significa que s'ha de reordenar la casa per dins. I on estan les prioritats? Els sectors més vulnerables de la societat, que han sigut les polítiques de dependència i la vivenda social. I això ha xuplat molta part del pressupost que ha impedit que altres partides, que són realment molt importants, com eixa que acaba de dir vosté, pogueren estar ahí.

Efectivament, ja els ho he dit a tots, és molt important la transparència, és molt important la claredat. Tu no pots amagar ingressos que no existixen, és preferible donar la cara i dir al Govern d'Espanya i als valencians que falten 1.300 milions de pessetes per a créixer un 0,9, no per a gastar o malgastar, com feien els governs anteriors, per a gastar en prioritats explícites. Eixa és la transparència d'allò explícit.

Mejorar la imagen. Sí, la veritat. El millor de millorar la imatge és fer-ho diferent, fer-ho diferent. Si alhora podem això posar-ho en valor d'alguna manera, jo crec que això encara acceleraria el procés tan necessari que necessiten els nostres empresaris i la nostra gent. Els ciutadans quan ixen d'ací... dir «valencià» no pot ser una situació de vergonya. Això sí que ha sigut vergonya durant vint anys que hem tingut la taca, tot i que no era just, perquè també hi havien corruptes en altres llocs. Però mire per on mos havia tocat a nosaltres, perquè en això els mitjans de comunicació madrilenys han jugat molt brut contra nosaltres. Perquè el principi de la corrupció estava en Madrid, estava en el carrer Génova. I, tanmateix, després són les rames del polp les que han rebut més canya mediàtica que l'origen. I pareixia que ací tots érem corruptes. Doncs no. Ara sembla que 100 imputats en corrupció i alguns en la presó ja. Però els altres érem honestos, érem persones que treballàvem, etcètera.

Per tant, és possible que el canvi d'actitud siga allò millor per al canvi d'imatge, però que també posar en valor no estaria mal.

Recuperació lenta. Efectivament. Hi ha més marge per a disminuir la despesa en el sector públic? Naturalment que n'hi ha molt de marge, en això estem, però naturalment hi hauran empreses públiques que estan fent una funció. Estic parlant de Ferrocarrils de la Generalitat, per posar un exemple. Però n'hi han altres com CIEGSA, per exemple, que, la veritat, fa una pudor increïble, que és important que l'eliminem i que siguen els mateixos serveis d'infraestructures de la conselleria d'educació qui es facen càrrec de tot això, perquè ha sigut una vergonya que hem passat tots els valencians amb aquest... Per tant, més realisme, més originalitat, evidentment, és el que hem tractat de fer al servei de la majoria dels valencians.

I, torne a repetir, senyor De Miguel, perdone, en fi, quinze minuts passen de seguida, de la mateixa manera que abans he estat quatre minuts sense respondre ara l'ànim amb què me trobava tenia unes ganes de parlar, com no poden ni imagi-

nar. I tot això ha fet que veia la llum rogeta i el senyor president ha tingut l'amabilitat de deixar-me parlar més del que tocava, pot ser per a compensar la meua intervenció inicial i, sobretot, perquè tenia moltes ganes de parlar del que a vostés els interessara, que és el més important.

Senyor Rubén Ibáñez, vosté és un veterà en esta casa i vosté sap que la llei d'acompanyament passa dos vegades pel govern. I la segona vegada és la que passa prèviament pel Consejo Jurídico Consultivo i pel CES, m'entén? Aleshores, això que vosté està llegint és de la roda de premsa de la primera compareixença de la llei d'acompanyament. (*Remors*) I això ha de vore després d'haver passat per tots els informes posteriors.

Per tant, hi ha una diferència entre el que jo vaig dir en la roda de premsa del primer òrgan de govern i el que en este moment ha quedat reflectit en la llei d'acompanyament. Per tant, no estem mentint a ningú, estem dient que vosté parla d'un procediment que és més llarg, que tarda un mes, que passa dos vegades pel govern. I vosté parla de la primera passada pel govern i jo parle d'un producte que ha passat per segona vegada (*inintel·ligible*) ... després de passar per una sèrie d'institucions assessores del govern.

En cap moment he dit, senyories, que nosaltres anem a acabar amb l'externalització. Això és impossible acabar amb l'externalització. Però hem d'acabar amb l'externalització gratuïta, aquella que es fa sense necessitat, intentant fins i tot crear interessos particulars on el nostre funcionari podria resoldre-ho. És que són dos coses molt diferents.

És veritat que és molt millor fer les coses que no s'entenguen. Estic parlant d'externalització com els milions i milions d'assessories externes amb uns preus increïbles que no feien falta, perquè tenim l'advocacia de La Generalitat, per exemple, o tenim dos-cents *telecos* en la direcció general de TIC. De què estem parlant? Estem parlant de gastar-se milions en contractes externs, quan tenim dins de La Generalitat experts en moltes matèries. D'això estem parlant, de reduir tot això, no de desaparèixer perquè això és impossible. Dins de La Generalitat no tenim tot el capital humà que ens agradaria. I, per tant, en algun moment haurem de contractar amb l'exterior. Açò és blanc o negre.

Me fa gràcia... per a fer una oposició tan burda i tan elemental passen del blanc al negre. No, no, ací és una tonalitat de grisos, òbviament. Però eixos grisos poden ser més intensos o menys intensos. I jo dic que dins d'allò possible seran el menys intensos possible, seran el més blanc possible. Farem el possible per rebaixar el tema de les externalitzacions.

Per tant, si del quadre macroeconòmic parlem heu de saber que l'economia espanyola i l'economia valenciana sempre han reaccionat de la mateixa manera. Quan el cicle econòmic europeu baixava ací s'anava molt pitjor, com ha passat fins l'any 2012-2013. I quan hi ha recuperació l'economia espanyola ha reaccionat millor, perquè partia de llocs de punts més baixos i fins i tot l'economia valenciana ha anat millor que l'economia espanyola en la recuperació, òbviament. Però això fa quaranta anys que passa imputable a les característiques de la Comunitat Valenciana, no de cap govern en concret i de l'economia espanyola. Qualsevol manual d'economia aplicada pot explicar això.

Per tant, el que es tracta, en definitiva, és d'intentar fer entre tots, durant dos mesos, que fem que estos pressupostos siguen el millor possibles, que estiguen pensats en la majoria de la població i no, com passava abans, que sempre se basaven en unes minories a vegades molt fosques darrere dels cortinatges i dels despatxos.

Moltíssimes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Amb la compareixença del senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic concloem vint hores de compareixences en esta comissió, vint hores de compareixences que, en este cas, donem per conclòs el tràmit parlamentari de presentació del projecte de llei per part dels consellers davant de la Comissió de Pressupostos, Hisenda i Economia.

Recordar-los, després d'agrair tant les compareixences dels consellers com el treball desenrotllat per tots els diputats, recordar-los que el pròxim pas en allò que és la tramitació d'estos pressupostos seran els debats de totalitat tant del projecte de llei de pressupostos com el projecte de llei d'acompanyament, i que el dia 10 per al que és el projecte de llei de pressupostos i el dia 12 per al que és la llei d'acompanyament finalitzen el termini per a la presentació d'esmenes a la totalitat que seran publicades el 13 de novembre en el *Butlletí Oficial de Les Corts*.

Així que, moltíssimes gràcies a tots pel treball realitzat estos dies i gràcies al govern pel seu esforç en explicar-los.

Moltes gràcies.

(*S'alça la reunió a les 18 hores i 33 minuts*)